

BUŠTĚHRADSKÝ

březen – duben
2012

2

zpravodaj

časopis městského zastupitelstva

ročník 36

Prohlášení redakční rady • Z radnice • Masopust • Dotazník
Informace ze ZŠ a ZUŠ • Buštěhradský pelíšek • Knihovna • Junák
Víte, že... • Čtenáři nám píší • Sport • Buštěhradský chodec

zdarma

Otevřený dopis Městskému zastupitelstvu Buštěhrad

PROHLÁŠENÍ REDAKČNÍ RADY ke dni 11. 4. 2012

Vážení zastupitelé, vážení přítomní!

Na minulém veřejném zasedání dali občané Buštěhradskému zpravodaji, a tím i redakční radě, téměř stoprocentní podporu. Dali najevo, že si přejí pokračování časopisu ve stávajícím duchu a formě, pouze bez přestřelek zastupitelů. Měli jsme z toho velkou radost a byli jsme připraveni nezklamat jejich důvěru a pokračovat v práci. Bohužel stávající přístup vedení města nám k tomu nedává možnost. Na nedávné schůzce jsme zjistili, že s tím, co bylo přislíbeno na minulém zasedání, ani s námi, se v podstatě nepočítá. Na naše návrhy nebylo téměř reagováno. Když pomíneme obtížnost s vedením města

se vůbec sejít, od října město ne zvolilo předsedu redakční rady či nereagovalo na náš návrh nového statutu časopisu. Naopak nám byl představen koncept nového barevného časopisu městského úřadu, měsíčníku, k jehož vzniku dal již v říjnu popud finanční výbor, a jehož podoba byla po celou dobu koncipována bez nás. Paní starostka Buštěhradský zpravodaj jako měsíčník již dokonce nechala zaregistrovat na ministerstvu kultury, aniž by o tom se zastupiteli nebo redakční radou jednala.

Vzhledem k těmto faktům, a také k tomu, že práce na měsíčníku by byla nad naše časové možnosti, celá redakční

rada Buštěhradského zpravodaje tímto odstupuje.

Přejeme paní starostce a městskému úřadu mnoho štěstí při vytváření nového časopisu, a zároveň i to, aby se skutečně zaplatil z inzerce, jak se očekává, a nebyl nakonec dražší, než zpravodaj původní.

Abychom však pro čtenáře zachovali ducha původního zpravodaje, hledáme možnosti založení vlastního časopisu, který nebude omezován cenzurou, a bude do něho skutečně smět každý napsat, co bude chtít, pochopitelně kterékoliv zastupitele nebo zaměstnance městského úřadu nevyjímaje.

Děkujeme za pochopení.

Redakční rada Buštěhradského zpravodaje

Z RADNICE**Zdravotně sociální výbor**

Od ledna do března 2012 řešil zdravotně - sociální výbor obsazení tří volných bytů v DPS Buštěhrad. Společně s ředitelkou DPS byli žadatelé v

pořadníku kontaktováni. Všichni aktuální zájemci byli osobně osloveni a následně zdrav. - soc. výbor podal zastupitelům návrh na obsazení volných

bytů. Dále byly řešeny žádosti o zařazení do pořadníku DPS.

Věra Mrázková, zdrav.- soc. výbor

Informace z Výboru pro životní prostředí

Vážení občané, v BZ č. 1/ 2012 byla vytištěna jen část naší informace, a tak nyní jde o její dokončení.

Magistrát města Kladna postoupil svým usnesením našemu úřadu, jako věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, "Žádost Středočeského kraje o kácení dřevin rostoucích mimo les pro právnické osoby". V rámci rekonstrukce zámku Buštěhrad, jde o návrh řešení jeho zahrady. Součástí uvedené žádosti je dendrologický průzkum a návrh péstebních opatření, které se týkají 20 stromů v zámecké zahradě. VŽP se na místě seznámil s návrhem opatření, vycházející z uvedeného dendrologického průzkumu a vyslovil s ním po některých připomínkách souhlas.

V rámci péstebních opatření VŽP podpořil zpracování návrhu na doplňkovou výsadbu nových stromů, a to nejen z hlediska zahradní architektury, ale i z důvodu podpory stability svahu, na kterém se zámecká zahrada nachází.

VŽP se aktivně podílel na převzetí tzv. veřejné infrastruktury do kompetence města, týkající se dokončení části výstavby řadových domů, pro orientaci v prostoru u hřbitova, které realizuje společnost „Doma je doma“.

Byla zpracována nabídka jako podklad pro vypracování projektové dokumentace na chodníky v ulici Tyršova a Hřebečská. Ulice Tyršova je na prvním místě, především z důvodu docházky dětí do školy.

VŽP je toho názoru, že na druhém místě by měla být řešena křižovatka u hřbitova, kam již nyní zaústí pět velmi frekventovaných komunikací, nejen z hlediska, že tyto stěžují pohyb občanů přicházejících na hřbitov, ale i z hlediska celkové dopravní bezpečnosti. Po vyjádření zastupitelů bude křižovatka konzultována s autorizovaným dopravním inženýrem. Pochopitelně bude využita dokumentace, která na tuto křižovatku byla již zpracována, včetně stavebního povolení.

V těchto dnech VŽP aktivizuje řešení tzv. páteřní komunikace v průmyslové zóně Kladno- východ a diskutovaného aglomeračního nebo severozápadního obchvatu města. Bylo uskutečněno

jednání s vedením sochorové válcovny, autorem projektu, SKÚ a Magistrátem města Kladna. O postupu a výsledcích jednání Vás bude VŽP informovat.

S odkazem na jednání zástupců okolních obcí, občanských sdružení, DSO MULP k BPS, které se konalo na

jaře 2011 a kde bylo přijato negativní stanovisko k její výstavbě a „bránění tohoto stanoviska všemi dostupnými prostředky“, byl zpracován dokument pod označením „Námítka nesprávnosti vydání zápisu zjišťovacího řízení pod č. j. 137484/2010/KÚSK Areál odpadového

hospodářství Kladno, BPS“. VŽP se k tomuto dokumentu hlásí a bude s ním pracovat.

**Za VŽP - Lucie Dlouhá, Jana Lansingerová,
Pavel Mikšovič, Tomáš Kratochvíl,
Miroslav Opl**

Zpráva kontrolního výboru

V měsíci únoru provedl kontrolní výbor kontrolu pozemků v areálu základní školy, při které bylo

zjištěno, že pozemky školní zahrady nejsou v majetku města, a proto doporučil městskému úřadu, aby zahájil

jednání s dotčenými subjekty ohledně majetko-právního vypořádání.

Za kontrolní výbor Roman Dědič

RC Buštěhradský pelíšek

Krásný dobrý den, jménem RC Buštěhradský pelíšek a kulturní komise města Buštěhrad si Vás dovoluji pozvat na 1. koncert - Vítáme jaro hudbou i zpěvem z cyklu Rodinných koncertů aneb společně na jednom podiu.

Koncert, na kterém vystoupí Dětský pěvecký soubor DUHA pod vedením paní A. Holeyšovské společně se souborem profesionálních hudebníků Musica Festiva di Praga, je určen opravdu všem - dospělým, dětem, i těm nejmenším, i seniorům. Přijďte, přiveďte své děti i známé

v neděli 15. dubna 2012 v 16:00 hodin do kostela Povýšení sv. Kříže na Buštěhradě a užívejte si společně s námi nevšední hudební zážitek. Vstupné je dobrovolné a bude použito při organizaci 2. koncertu z cyklu Rodinných koncertů aneb společně na jednom podiu, na který se můžete těšit 9. září 2012.

**Těšíme se na Vás - pěkný den Gabriela Plachá -
RC Buštěhradský pelíšek a kulturní komise**

RC Buštěhradský Pelíšek, ve spolupráci s Kulturní komisí města Buštěhrad pořádá

Vítáme jaro hudbou i zpěvem
1. Koncert
z cyklu „Rodinných koncertů, aneb společně na jednom podiu“

V neděli 15. dubna 2012 v 16:00 hodin
Kostel Povýšení sv. Kříže Buštěhrad

Učinkují:

Dětský pěvecký soubor Duha při ZŠ Buštěhrad
pod vedením paní **A. Holeyšovské**

Musica Festiva di Praga
Soprán: **Olga Vít Krumpalová**
Housle: **Šárka Trávníčková**
Hoboj: **Gabriela Plachá**
Kytara: **Pavel Křoub**

Na programu zazní kromě lidových písní také vybrané instrumentální skladby autorů J. Vivaldiho, J.S. Bacha, A. Corelliho aj. Na závěr koncertu je připraveno malé představení v podobě vystoupení pěveckého souboru spolu s profesionálními hudebníky.

Vstupné dobrovolné bude použito na financování 2. koncertu z cyklu Rodinných koncertů, aneb společně na jednom podiu, na který se můžete těšit 9. září 2012.

RC Buštěhradský Pelíšek ve spolupráci
s Kulturní komisí města Buštěhrad
pořádá

**1. Koncert z cyklu „Rodinné koncerty,
aneb společně na jednom podiu“**

Vítáme jaro hudbou i zpěvem

15. dubna 2012 v 16:00 hodin
Kostel Povýšení sv. Kříže Buštěhrad

Učinkují:

Dětský pěvecký soubor Duha
pod vedením paní **A. Holeyšovské**
a
Musica Festiva di Praga

Vstupné dobrovolné bude použito na financování 2. koncertu z cyklu Rodinných koncertů, aneb společně na jednom podiu, na který se můžete těšit 9. září 2012.

VÝBĚR Z RADNICE

Slibovaná oficiální schůzka zastupitelů a redakční rady (RR) Buštěhradského zpravodaje (BZ) se uskutečnila dne 22. 2. 2012. Zabrala asi 80 minut a diskutoval se připravený návrh z dílny Městského úřadu Buštěhrad (MěÚ) vedeného hnutím Pro Buštěhrad. Tímto návrhem se mění celá koncepce a obsah BZ. Ztrácí tímto návrhem svou kulturní a literární hloubku a má se stát čistě informativním zpravodajem o několika málo stranách, podobně jako většina ostatních obecních periodik v okolí, barevný a vydávaný jako měsíčník. Původní důvod změny byl prezentován jako úspora nákladů. Během rušné výměny názorů někteří zastupitelé argumentovali tak, že chtějí zachovat BZ v podobě jaký existuje. Také upozorňovali, že RR BZ funguje zdarma, ale měsíčník MěÚ, kterým se má BZ stát, bude vypracován zaměstnanci MěÚ. Ti jej tedy budou připravovat ve své pracovní době a tedy i část platu musí být zahrnuta do nákladů BZ vydávaného MěÚ. Také barevné měsíční vydávání, i při plánovaném snížení počtu stran, bude finančně náročné. Diskutoval se vliv inzerce, dotací, zpoplatnění, rozpočtu na BZ a jiné aspekty týkající se BZ. Diskuse sklouzla zřejmě k zásadnímu důvodu změny. Tou je nechuť vedení města k uveřejňování článků zastupitelů, kteří píšou o věcech, které podle vedení města nemají v BZ co dělat. V této souvislosti byl kritizován i satirický rozhovor s Dušanem Spiritem, kde podle názoru některých zastupitelů, za peníze daňových poplatníků, zabírá místo v BZ jako fiktivní rozhovor. V bipolární diskusi byl podán návrh na pracovní skupinu, kterou bude iniciovat paní starostka s vypracováním pravidel BZ.

Na veřejném zasedání (VZ) dne 7. 3. zaujaly svým obsahem 3 projednávané úseky z několikahodinového průběhu. První bylo projednávání rozpočtu města na rok 2012. Otevřela se kauza částky 600 000 Kč, které byly vynaloženy na

tréninkové hřiště fotbalistů, ale které, vyjádřením předsedkyně finančního výboru, nejsou nikde vidět. Jednalo se o záležitost minulého zastupitelstva a pan Nový byl dotazován na podrobnosti. Tato záležitost byla dána k projednání kontrolnímu výboru.

Druhým zajímavým úsekem byl bod Buštěhradský zpravodaj. Paní starostka přednesla návrh na usnesení na změnu BZ na měsíčník MěÚ, bez stávající RR. Po rozpravě zastupitelů byl dán prostor přítomným občanům a celý bod byl zakončen časově shodně jako setkání RR a zastupitelů 22. 2., tedy asi po 80 minutách s tím, že se zastupitelé sejdou se stávající RR, aby se poradili, co s BZ dál. Pan Dědič doplnil, aby došlo k setkání do dalšího VZ, které má být do měsíce od stávajícího. Přítomní občané se shodli na stávající koncepci a obsahu BZ bez napadajících článků mezi zastupiteli. Paní starostka Leflerová si zaslouží uznání za respektování většinového názoru přítomných občanů a stáhla původní návrh usnesení s již výše zmíněným závěrem.

Třetím úsekem, který vyvolal pozornost, byl návrh p. Kindlové, která přednesla návrh na usnesení z dílny MO ČSSD na rozšíření finančního výboru o 2 členy ČSSD z důvodu absence členů ČSSD v každém ze dvou výborů daných ze zákona. Nechuť rozšířit výbor o další členy byla prezentována paní Burešovou i paní Leflerovou. Pan Semrád torpédoval návrh zpochybněním jednoho z navrhovaných členů z důvodu nedůvěryhodně uzavřených smluv v minulosti za starého zastupitelstva. Na základě tohoto obvinění stáhla paní Kindlová návrh z projednávání. Toto obvinění bylo předáno k prošetření kontrolnímu výboru. Druhý návrh MO ČSSD na diskusi posluchačů před hlasováním zastupitelů k jednotlivým projednávaným bodům všech VZ nebyl dán k hlasování s důvodem, že tato věc je zakomponována do nového jednacího řádu, který se připravuje.

Začátkem dubna se sešla schůzka RR a zastupitelů k projednávání fungování BZ (4.4.). Byli přítomni pan Oplt, paní Leflerová, paní Mrázková, paní Javorčková, pan Šimon, pan Blesk a pan Janouškovec. Pan Šimon, jako člen finančního výboru, představil periodika z Mělníka a Neratovic s náklady nad 6 000 výtisků, které vydávají MěÚ daných měst. Seznámil členy RR s myšlenkou stejného typu vydávání pro BZ. V časopise by byly informace z MěÚ, kde by fungoval koordinátor, který by všechny příspěvky za MěÚ připravoval do tisku. Kdo by chtěl zveřejnit své vlastní příspěvky, mohl by tak udělat v rubrice, např. „Došlo do redakce“. Závěr barevného BZ by patřil na 3 stránkách reklamám, které by mohly celý BZ zaplatit jako měsíčník. Zmenšil by se font písma na 12 bodů. Celkem by měl BZ 16 stran. Touto vizí se zabýval pan Šimon již od října 2011 a komunikoval ji s vedením MěÚ. V lednu letošního roku se opět vize zaktualizovala. Tato nová koncepce, podporovaná vedením MěÚ, má již layout (rozvržení článků) nového BZ připraven. O těchto skutečnostech se členové RR dozvěděli poprvé na této schůzce. V této koncepci nemá RR význam. Naprostá většina článků by šla z MěÚ bez zásahu RR. Z řad RR vzešel druhý návrh na pravidla stávajícího BZ, ale ani ten, ani první návrh podaný z 25. 10. 2011, nebyl připomínkován a vůbec se neprobíral. Vlastní návrh pan Oplt připraven neměl. Byl opakovaně požadavek na zvolení předsedy RR z řad zastupitelů, který by problematické záležitosti řešil se zastupiteli za RR. Pan Oplt prohlásil, že to v podstatě ani není třeba. a tak paralyzace činnosti RR od října 2011 trvá. Paní starostka si požadavek na zvolení předsedy RR poznamenala. Hlavní důvod schůzky vzešlý z vůle přítomných občanů na VZ ze dne 7. 3., tedy dohodnout se s RR na dalším pokračování BZ se současným obsahem a RR bez napadajících článků zastupitelů, splněn nebyl.

Zapsal: Jiří Janouškovec

ŠIBŘINKY 2012

Dvanáctý ročník této tradiční akce je za námi. Trochu jsem se prala s otázkou, zda článek o nich psát. Jestli informovat o něčem, co už proběhlo, když to údajně zajímá jen malé procento občanů. Zda utvořit „slohovou práci na téma Šibřinky 2012“, nebo jestli zbytečně nefoukat do ohně, který se nebezpečně rozplápolal mezi občany a zastupitelstvem. Můj názor na věc je takový – každý z nás má volbu. Nemáte chuť přečíst si článek „prošlý“? Přelistujte na něco jiného nebo zpravodaj zavřete a otevřete si jiné, aktuálnější listy. A nebo ještě lépe, přispějte příště i vy svou troškou do mlýna.

Vždy, když připravujeme Šibřinky, lituji, že sokolovna není nafukovací. Jediný sál v tomto městě pro podobné akce a kapacita míst nepřesahuje ani dvě stovky. A přitom tancechtivých lidí a fanoušků buštěhradských Šibřinek je mnohem více. Nedá se nic dělat. Kdo dřív přijde, ten dřív mele.

Letošní ročník se nesl v duchu 20. a 30. let a byl jako vždy narvaný k prasknutí. Zábavy bylo více než dost, a aby nikdo o nic nepřišel, ujala se mikrofonu Táňa Hrabínová a o všem během celého večera informovala. Rozhodně největším lákadlem byly báječné a krásné Buštěhradské Štabajzny! Pro tentokrát měly vystoupení hned dvě a ke každému skvělé uvedení Jirkou Bleskem, který navodil tu správnou atmosféru na veselé štabajznovský charleston i na vážně dramatický tanec s tamburínami. Diváci si od každé skupinky vytleskali i přídavek a na závěr akce ještě jedno zopakování, kdy jsem si to „s holkama vystříhla“ s velkou radostí také. Potlesk strhující, na tvářích úsměvy, pocity nádherné... Co víc si

Paraplíčko foto poskytla Eliška Hrabínová

přát? Možná šunkovou kýtu, sud piva Taschenberg, poukázku na masáž do Brány zdraví, víno ze Zámecké vinotéky, dárčky z buštěhradského papírnictví RP Trade a z květinářství Linea a nebo jednu z dalších více než sto cen, které se objevily v tombole. Také dort od Jindry Náprstka by nebyl k zahození. Ale o ten mohly soutěžit jen masky. S výběrem prvních třech míst s porotou naprosto souhlasím. I když to jednoduché nebylo, zadařilo se a i dorty získaly své majitele. Na třetím místě to byli pánové Kolben a Daněk neboli Žiřta (Jirka Žitník) a Jaryn (Milan Jaroš), na druhém mafián v bílém s „psími dečkami“ a doprovod mu dělala krásně ošklivá přísná vychovatelka (Jirka Možný s manželkou Čonkovkou)

a na prvním místě se umístila těhotná Paraplíčko v podání Pavla Hrabiny. Pro hnidopichy – porota byla vybrána z dobrovolníků, kteří se na pořadí domluvili, nebylo to tudíž nijak zmanipulované. K jednomu podplacení sice došlo, ale bylo poctivě vráceno v ceně za čtvrté místo (konkrétně mezi chleby k utopencům), a to pro Pětu Bajzu, za kterého se převlékl Štěpán Gráf.

Zkrátka scénář byl zase stejný. A vidíte, pořád se líbí.

Atmosféru večera do řádek více přenést nedokážu, ale věřte, že to byl večer báječný, veselý, taneční (díky skvělé skupině A-club, která k našim Šibřinkám prostě patří), přátelský, plný dobrého jídla a pití z Dělové bašty Okoř a prostě a jasně takový, jaký si ho budeme přát i za rok.

Díky všem zúčastněným za nádherný večer, Štabajznám za elán a úsměvy, které rozdávaly na všechny strany a všem ostatním, kteří se podíleli na přípravách.

Eliška Hrabínová

Kolben a Daněk

foto poskytl Jiří Žitník

Šibřinky 2012

foto poskytl Jiří Žitník

Zase něco z historie

Začalo to netradičně. Dostal jsem email, ve kterém se na nás obrací studentka z finské univerzity v Jyväskylä, která se v rámci své disertační práce zabývá studiem korespondence českého filozofa Pavla Křivského. Ta je datována rokem 1946 a odesílána byla z Buštěhradu čp. 30. Ona studentka se na nás obrátila s přáním, zda bychom jí o pobytu tohoto významného filozofa nemohli něco doplnit.

Trochu mě to zaskočilo, protože jméno Křivský jsem slyšel poprvé. Přesto jsem se snažil finskou dívku nenechat na holičkách. Tak jsem začal pátrat a našel jsem neskutečný životní příběh člověka, se kterým bych chtěl seznámit i vás.

František Křivský se narodil roku 1912 ve vesničce u Chotěboře. Tam roku 1930, po maturitě na gymnáziu, vstoupil do kláštera řádu premonstrátů a přijal jméno Pavel. Začal studovat teologii v Hradci Králové a roku 1935 byl vysvěcen na kněze. A ještě zahájil studia filozofie a historie na Karlově Univerzitě. Během studia se seznámil s Eduardem Křivanem, tehdy náčelníkem „Skautů práce“. Tady se začal zajímat o skauting v jeho levicové formě. Studia mohl dokončit až po válce v roce 1946. Během války (v roce 1941) vystupuje z řádu a stává se praktikujícím knězem v Buštěhradě. Tady bydlí v rodině

obchodníka pana Čermáka v čp. 30. Ten zemřel v roce 1974 a o pobytu kněze Františka Pavla Křivského už nám nic nepoví. Dnešní majitel, p. Miroslav Čermák, se narodil až v roce 1959, a tak to nemůže pamatovat. Vzpomíná si pouze, že děda s babičkou to jméno několikrát zmínili, ale z pochopitelných důvodů (jak vyplývá z dalšího) o něm, před klukem, raději nemluví. V domě se žádné písemnosti, ani fotografie nedochovaly. Na MěÚ o jeho pobytu žádný záznam není. Další zmínka říká, že od roku 1944 pracoval také jako správce hřbitova u sv. Markéty v Břevnově. Zřejmě pod vlivem válečných hrůz přehodnotil vztah k Bohu a v roce 1945 vystoupil z církve a vstoupil do KSČ. A tehdy ještě absolvoval Státní archivní školu a stal se archivářem jáchymovských dolů. V roce 1946 vstupuje do Junáka a pro své mimořádné schopnosti, pracovat s mládeží v pubescentním věku, se brzy stává s členem výchovného odboru ústředí Junáka. Byl duchovním otcem a iniciátorem společenství Kruh, které se rekrutovalo z vysokoškolského tzv. roverského kmene s výrazným levicovým zaměřením. (Během prázdnin roku 1948).

Mezitím je převeden do archivu ministerstva vnitra, kde dosáhl postu přednosty IV. oddělení archivu MV. Jako charismatický vychovatel měl

velký vliv na mimoškolní výchovu mládeže a stává se vedoucím pro výchovu mládeže ve Svazu občanů bez vyzvání. Zřejmě v Junáku se seznámil s Marií Pavlíkovou (aktivní, ale pravicově zaměřenou členkou Kruhu). Po jejich nenačatém sňatku, byl v roce 1950, vyloučen z KSČ. V roce 1951 propuštěn z archivu a 25. 2. 1952 zatčen a vyšetřován v souvislosti se skupinou klatovských skautů (popsáno v knize „Proces se skupinou Fr. P. Křivský a klatovští skauti v zrcadle dokumentů StB“). Během vyšetřování se několikrát psychicky zhroutil a pod hrozbou trestu smrti začal spolupracovat s vyšetřovateli. Přesto byl odsouzen na doživotí. Trest si odpykával v Leopoldově a Valdicích. Odseděl si třináct let. Ve vězení měl pověst významného činníka Junáka. Pořádal tam tajné filozofické přednášky pro spoluvězně. Významně psychicky podporoval zejména sedláky, kteří se hůře, než s mnohaletým trestem, vypořádávali se ztrátou statků a polností, které jejich rody zvelebovaly mnohdy stovky let. Ve vězení vzniklo pojednání o filozofii selského stavu. Jeho přednášky byly zapísány a spoluvězeň A. Bečvář je na místě zazdil a později vynesl z vězení. V roce 1992 je předal do archivu Univerzity Karlovy. Ta je v roce 1995 vydala pod názvem „Filozofie za mřížemi“. Během věznění byl Křivský zřejmě nucen ke spolupráci s StB, a dvakrát se pokusil o sebevraždu. Potom, co byl roku 1965 podmíněčně propuštěn, pracoval dva roky jako skladník a v letech 1967 až 1980 jako archivář Památníku národního písemnictví na Strahově, kde napsal další filozofická pojednání.

Přestože po propuštění z vězení nikoho z Junáka už nikdy neoslovil (asi aby je nekompromitoval), dodnes se jím přední činovníci hnutí cítí ovlivnění.

PhDr. František Křivský zemřel 15. 12. 1989 v Praze. Cestu k Bohu zřejmě před smrtí opět našel, protože se dožadoval setkání se svým spoluvězněm a řádovým bratrem knězem Vítem Tajovským, ale rodina už mu to neumožnila. Je absurdní, že o takovém člověku se učí na vysokých školách ve světě, a tady

tarify od **99 Kč / měsíc**

KLADNOINTERNET.cz

VYSOKORYCHLOSTNÍ BEZDRÁTOVÝ INTERNET PRO Kladno a okolí

1 MĚSÍC INTERNETU ZDARMA

Platí pro nové zákazníky při objednání a předložení tohoto letáku do 31.12.2011

- ✓ levné volání bez měsíčního paušálu, úsporou až 50% a volání v rámci sítě zdarma
- ✓ vstřícný přístup k zákazníkovi
- ✓ sleva při čtvrtletních (5%) a pololetních platbách (10%)
- ✓ odezva do sítě do 10ms
- ✓ užíváme profesionální technologie
- ✓ pokrytí: Buštěhrad, Červený Újezd, Lidice, Středokluky, Kladno a okolí

Nedáme nové objekty pro spolupráci
komplexní řešení TV a SAT rozvodů a dohledového systému

www.KLADNOINTERNET.CZ
tel.: 604 542 979
internet@hejzicom.cz

o něm vlastně ani nevíme. Při své poslední besedě v DPS jsem osobnost p. Křivského zmínil a jedna z obyvatelky si vzpomněla na hodného mnicha, který chodil v bílé řeholní kutně řádu premonstrátů a učil na zdejší škole náboženství. Pokud by si ještě někdo z místních na osobu p. Křivského a jeho působení zde v Buštěhradě vzpomněl, určitě by tím neudělal radost jenom mě, ale hlavně té dívence ve Finsku, která nám jej připomněla.

Jaroslav Pergl (hlavní zdroj informací: internet)

JAKÝ BYL MASOPUST 2012?

Vydařený, jako vždy. Ještě týden před Masopustem jsme s obavami hleděli na teploměr i na zamrzlé rybníky plné bruslařů a vymýšleli „zateplené“ maškary typu „pumpa v zimě“. Počasí však nakonec vyšlo jako na objednávku – sluníčko a teplota zhruba +7 stupňů. Slunečná sobota přilákala do průvodu rekordní počet účastníků, a to i přespolních, okolo 370. Takže jsme si opět užili muziku, malé i velké maškary (přestože známý mistr maškar J. Blesk nebyl tentokrát bohužel přítomen), koblihy, koláče, horké alkoholické i méně alkoholické nápoje. Potkali jsme letadlo, zebra, piráty a různé bytosti a zvířata, chodící hostinec v přímo podobě jedné členky kulturního výboru nebo chodící krabičku startek (zda se jednalo o člena výboru pro životní prostředí se nepodařilo zjistit). V sokolovně praskající ve švech proběhl už tradiční program pro děti s tombole. Po troše odpoledního odpočinku přišla na řadu večerní cimbálovka v sokolovně – opět úžasný Buštěhradištan Oty Pavlici s přespolními i místními muzikanty. Tentokrát nám program ozvláštňovala vzácná návštěva - folkloristka, zpěvačka a tanečnice Zlata Potyková, která účastníky na místě naučila dva lidové tance. Leckterý Buštěhradák při tom jistě zahořel pro to, stát se aspoň na chvíli Moravákem, a možná si pak ještě prozpěvoval ze spaní, když už doma dávno chrupal pod peřinou.

Daniela Javorčková

Masopust

foto: Jiří Žitník

DOTAZNÍK

pro všechny, kteří čtou BZ!

- 1) Kterých buštěhradských akcí se zúčastníte?
 - a) Dětský karneval
 - b) Plesy/zábavy (pokud ano, tak uveďte konkrétně kterých)
 - c) Posezení při muzice
 - d) Masopustní průvod
 - e) Čarodějnice
 - f) Jarmarky
 - g) Dětský den
 - h) Koncerty v ZUŠ
 - i) Jiné (uveďte)
 - j) žádné
- 2) Je nějaká akce, která vám na Buštěhradě chybí?
 - a) ano (uveďte)
 - b) ne
- 3) Zúčastníte se veřejných zasedání?
 - a) ano
 - b) ne
 - c) nezajímá mě to
 - d) rád/a bych, ale ne vždy se o něm dozvím včas
- 4) Dozvěděli jste se / víte o „kauze Buštěhradský zpravodaj“ (návrh zrušení současné koncepce BZ, zrušení redakční rady a výměny jejích členů za pracovníky MĚÚ Buštěhrad)?
 - a) ano
 - b) ne
 - c) nezajímá mě to
- 5) Jste členem některého buštěhradského spolku?
 - a) ano (uveďte kterého)
 - b) ne
- 6) Zajímá vás systém rozdělování dotací do jednotlivých spolků?
 - a) ano
 - b) ne
- 7) Znáte „Buštěhradské Šťabajzny“? (jejich vystoupení najdete na youtube.com)
 - a) ano
 - b) ne
- 8) Máte dnes pěkný den?
 - a) ano
 - b) ano

Prosím, udělejte si chvilku a zašlete mi Vaše odpovědi (buď emailem na Elinka.hrabinova@seznam.cz nebo smskou na 607602935 nebo můžete vhodit do schránky Vodárenská 125, Buštěhrad – pod poštu). Nejpozději však do 30. května.

Děkuji Vám za pozornost a v příštím čísle se těšte na výsledky.

Eliška Hrabínová

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA OTY PAVLA

Co přinesl měsíc březen

Počasí se umoudřilo a dovolilo devadesáti dětem, aby se opět rozběhly se sportovními pomůckami po školní zahradě. V rámci mezidružinového klání se uskutečnilo poměrování vytrvalosti, síly, obratnosti, šikovnosti i rychlosti. Dva díly „Sportovní ligy“ ukázaly, kdo v zimním období zlenivěl a co je třeba napravit.

V dalším týdnu se mohly děti přihlásit do přehlídky s názvem „Zlatý Skřehotálek“. Předem přihlášení účastníci měli tři dny na přípravu písní. Zaspívali je potom před publikem, které bylo složeno ze spolužáků a odborné poroty. Zazněly písničky

Vítání jara

Vítání jara

lidové, dětské, ale i moderní, které známe v podání slavných interpretů, nechybělo rapování. Vrcholem však byla vlastní tvorba textová a hudební, kterou předvedlo pět dětí. Přehlídka děti zaujala, proto si ji zopakují ještě v červnu, těsně před koncem školního roku.

Nejvýznamnější událostí měsíce března však bylo „Vítání jara“ v Památníku Lidice. Za přítomnosti jeho pracovníků v čele s ředitelem JUDr. Miloušem Červencem, hostů, rodičů a návštěvníků,

vystoupil soubor „Duha“. Děti se básničkami, písničkami a malým tancováním symbolicky rozloučily se zimou a přivítaly jaro na pietním území. Současně tak zahájily hlavní návštěvnickou sezónu v roce, kdy si nejen místní obyvatelé, ale i široká veřejnost připomene smutné sedmdesáté výročí tragédie, která se v Lidicích odehrála 10. června 1942.

Anna Holeyšová
vedoucí vychovatelka školní družiny
při ZŠ Oty Pavla Buštěhrad

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

Koncerty rodičů s dětmi v ZUŠ Buštěhrad

V roce 1997 se učitelé ZUŠ Buštěhrad rozhodli uspořádat koncert žáků hudebního oboru s rodiči v tom smyslu, že rodič bude na nějaký hudební nástroj hrát se svým dítětem. Nápad to byl jistě zajímavý a zvláštní, ale jak jej uskutečnit. Učitelé se rádi dali do informační kampaně mezi svými žáky a rodiči a zjišťovali, kdo se takové akce chce účastnit. Kupodivu zájemci se našli, a tak se první koncert uskutečnil 25. 3. 1997 a od té doby pokračují tyto koncerty každým rokem. Jsou založeny na naprosté svobodě těch, kteří

chtějí vystoupit. Učitelé pomohou rádi radou a nebo úpravou skladby tak, aby mohla být provedena. Všichni se nesmírně baví a žáci jsou samozřejmě nadšení, když vidí, že maminka nebo tatínek má trému, a oni jsou již mnohem jistější a jejich projev je samozřejmostí. Vždyť vystupují i 5x ročně na žákovských koncertech a někteří se zúčastňují soutěží pořádaných MŠMT a nebo jinými organizacemi, a tak jsou ostříleni ve vystupování před obecností.

Ve středu 18. 4. 2012 v 17 hod. to bude již 15 koncert tohoto druhu a dá se říci, že je to takové malé jubileum. Je zajímavé, že jsou rodiny, kde všichni muzicírují a připravují se opravdu velmi pilně.

Přejme rodičům, kteří své děti vedou tímto směrem, aby jednou jim jejich dospělé děti byly oporou a vrátily tak rodičovskou snahu výchovy v tom nejkrásnějším smyslu lásky.

Bohumír Bednář, ZUŠ Buštěhrad

Informace z MO ČSSD

Místní organizace ČSSD (MO ČSSD) má od listopadu 2011 dva nové členy. Celkově má sedm členů. MO ČSSD se pravidelně schází a aktivně se zajímá o práci vedení města. Spolupracuje s ostatními místními organizacemi v okrese. Její vyjádření k dění v obci

mohou občané nalézt na veřejné desce na horním náměstí u autobusové zastávky, dále na webových stránkách okresních organizací ČSSD www.cssd-kladno.cz, pod záložkou MO ČSSD Buštěhrad. Volně se mohou občané vyjádřit na naší emailové

adrese mocssd.bustehrad@seznam.cz. Na každý dotaz dostane tazatel odpověď. MO ČSSD nabízí bezplatnou inzerci na své veřejné desce pro občany a drobné podnikatele na vymezeném místě plochy.

za MO ČSSD ing. Jiří Janoušek

Do buštěhradského pěveckého sboru přišlo jaro

A to doslova! Jak již bylo napsáno v minulém článku, podzim minulého roku pro nás nebyl zrovna veselý, ocitli jsme se najednou na několik měsíců bez stálého sbormistra a to je pro sbor začátek konce. Toto těžké období jsme ustáli a koncem roku se již blýskalo na lepší časy. Začal s námi více spolupracovat sbormistr kladenského mužského sboru Smetana pan Jan Dušek a podařilo se nám navázat spolupráci se sbormistrem novým, panem Tomášem Pálkou. Vedení sboru se tedy od nového roku již definitivně ujali sbormistři dva. Jsou to oba mladí, velmi zapálení hudebníci, což je pro náš sbor velmi přínosné. Začali jsme nacvičovat několik zcela nových skladeb. Zároveň naše řady posílili noví členové z kladenského mužského sboru a nové členky. Do zkoušek už nás zase dochází okolo třiceti. Po létech, kdy se nescházelo často ani dvacet členů, to pro všechny znamená velkou radost. Věříme, že i do našeho sboru přichází jaro!

Pro nastávající jarní sezonu se nyní připravujeme na dva koncerty. Z jejich programu zmíním například Ave Maria od J. S. Bacha, kde sólově vystoupí paní Naděžda Chrobáková, dále Janáčkovy Hukvaldské písně, Proškovu Velikonoční mši a Halleluja od G. F. Händela. V premiéře uvedeme národní píseň v úpravě Petra Ebena Proč si k nám nepřišel. Poprvé se náš koncert bude konat 9. 4. od 15. hodin na krásném hrade Křivoklátu, tedy na Velikonoční

pondělí. Od 7. 4. do 9. 4. se zde koná slavnost Knížecí velikonoce na Křivoklátě. Pro nás je velkou ctí, že jsme dostali opět příležitost zde vystoupit a být tak součástí těchto slavností. Podruhé vystoupíme již tradičně v kostele ve Středoklukách 12. 4. od 18. hodin.

Dříve bylo v buštěhradském sboru tradicí každoroční několikadenní soustředění, to se poslední dobou bohužel nedařilo uskutečnit. Chtěli jsme tuto tradici obnovit, proto již od jara minulého roku soustředění plánujeme. Vstříc novým hudebním poznatkům jsme měli vyrazit již minulý rok na podzim, v té době jsme ale neměli stálého sbormistra, takže jsme museli akci odložit. Teď už snad naše plány nic neohrozí a 20. 4. odjedeme na víkendové soustředění do Sosně u Rakovníka. Bude zde jistě dostatek času nacvičit nové skladby, vypilovat ty starší a hlavně se dobře připravit na koncert, který se bude konat u příležitosti 35. výročí založení sboru 21. června v Buštěhradě.

Repertoár sboru byl vždycky velmi pestrý. Od lidových písní českých i moravských, přes hudbu duchovní až po díla světově uznávaných autorů (Mozart, Händel, Verdi, Smetana, Dvořák, Martinů). Dlouholetou tradicí se stalo naše předvedení České mše vánoční od Jakuba Jana Ryby a dále Velikonoční mše od Pavla Proška. Pravdou je, že v našem repertoáru mohl někdo

postrádat více současné a tzv. moderní hudby 20. století. To se ale nyní snaží změnit naši noví sbormistři, kteří začali rozvíjet náš repertoár právě směrem k tvorbě soudobé. Nyní tedy nacvičujeme skladby např. od Zdeňka Lukáše, Petra Ebena, Leoše Janáčka, z autorů současných je to např. Ivana Loudová nebo Marek Kopelent. Do budoucna se rovněž chystáme dále spolupracovat s dětským sborem Duha ze základní školy v Buštěhradě. Myslím si, že naše společné vystoupení sklidilo u publika velký úspěch.

Stejně jako se na jaře probouzí zimou utlumená příroda, tak i v nás se teď probouzí nové síly a hlavně nové nadšení pro naši společnou radost, kterým zpívání určitě je. Chystáme se vytvořit vlastní webové stránky, to proto, abychom se v dnešním virtuálním světě dostali do povědomí širší veřejnosti. Abychom možná tak trochu připomněli, že ještě existují čisté radosti života, a že v buštěhradském sboru mohou tuto radost najít. V současné době se o nás můžete více dozvědět na prozatímní adrese www.bustehradskysbor.huu.cz. Zájemci o sborové zpívání mohou také rovnou přijít na naše zkoušky, které jsou každé pondělí od 18 do 20 hodin v Kulturním středisku v Buštěhradě. Nové členy u nás kdykoliv velmi rádi přivítáme.

Eva Cihlářová

ZPRÁVY Z DPS BUŠTĚHRAD

Ráda bych se s vámi, čtenáři Buštěhradského zpravodaje, podělila o zážitky z DPSky. Myslím, že je to dobrá možnost jak se seznámit s nabídkou pro využití starší generace.

Pro naše klienty a nejenom pro ně, ale pro všechny zájemce z řad starší generace, je každý měsíc připravován program. V nabídce jsou stále aktivity, jako Cvičení pro seniory, Setkání s Eliškou, ruční práce a hlavně každý čtvrtek

Kavárna pro dříve narozené. Každý měsíc jsou připravovány ještě další aktivity o kterých jsou všichni informováni v letáčku. Letáček je vylepován také ve vývěskách, včetně vývěsky u DPSky a je uveden na našich webových stránkách.

O průběhu a četnosti různých akcí vás, sice nepravdělně, ale přece, informuji.

Za první čtvrtletí letošního roku, bych se ráda zmínila o velmi úspěšné spolupráci s paní knihovnicí Mgr. Dádou Čermákovou. Naše setkání již nejsou „pouze“ o čtení knížek a povídání o jejich autorech, ale neobyčejně milé jsou návštěvy malých čtenářů a jejich pedagogů ze ZŠ Oty Pavla. Myslím, že pro vzájemné obohacení je to úžasná forma, za kterou paní Čermákové velmi děkuji.

Poděkovat jí chce také za uspořádání Vítání jara po Bulharsku. Její láska k této zemi, kultuře, kuchyni a lidem se stala již podruhé příjemným setkáním našich klientů a hostů. V Buštěhradě s námi žije rodilá Bulharka paní Naďa, která hezky povyprávěla a hlavně připravila vynikající pohoštění jako ukázkou bulharské

kuchyně. Oběma za jejich ochotu se s námi sejit a pobýt a za jejich kuchařské umění mnohokrát děkujeme. A když děkuji, tak musím poděkovat také obyvatelkám DPSky za pomoc při vytváření „martenic“ pro naše hosty. Martenice jsou právě typické bulharské dárky k vítání jara. Kdo jste u nás byl tak víte, a kdo ne, tak přijďte příště.

Všichni, kdo se chcete setkávat se svými vrstevníky, a nejenom s nimi, přijďte k nám, čeká na vás spousta zajímavého programu mezi které patří také stále častější setkání s panem kronikářem Jaroslavem Perglem, ten mezi našimi klienty nachází také zdroj nových informací pro svou práci a tak je jeho povídání oboustranně přínosné. Na jeho návštěvu se vždycky moc těšíme a za čas, který nám věnuje, jsme opravdu vděční.

To, co pro vás připravujeme na jaro, se dozvíte v další nabídce, a proto čtěte náš informační leták, který bude dostupný také na MěÚ a v čekárně Dr. Jeřábka.

Na vaší návštěvu se těší pracovníci pečovatelské služby DPS Buštěhrad.

Stanislava Šumná

AKTUALITY Z MATEŘSKÉHO CENTRA BUŠTĚHRADSKÝ PELÍŠEK

Pelíšek mění jméno

Vzhledem k širokému spektru aktivit a rozšířené cílové skupině jsme se rozhodli pro změny ve stanovách občanského sdružení, které byly jednohlasně odsouhlaseny 21. 3. na 8. výroční členské schůzi. Nový název občanského sdružení se mění na Rodinné centrum Buštěhradský pelíšek a činnost sdružení bude obohacena o zohledňování životního prostředí v aktivitách Pelíšku a o ekologickou výchovu.

Výkonný výbor od 21. 3. funguje ve složení Kateřina Mrkvičková (předsedkyně), Libuše Zamprová (místopředsedkyně, finanční manažer), Gabriela Plachá a Jiřina Kopsová (členky výboru). V revizní komisi nadále zasedají Romana Popovská, Jana Kvapilová a Iva Kowalská. V týmu Pelíšku nadále působí Irena Vřešťalová (koordinátorka herny), Kristina Reist a Markéta Kučerová (komunikace s veřejností).

Novinkou v našem programu je Cvičení s Luckou, pravidelná pohybová aktivita pro holky i pro kluky od 3 do 6 let. Cvičíme vždy v úterý od 16 do 16.45 hod v prostorách Brány zdraví, Revoluční 494. Nabízíme ukázkovou hodinu zdarma! Více informací na www.mcpelisek.cz Přítomnost rodičů na cvičení není podmínkou!

Za MC Pelíšek Kristina Reist

V herně

foto: Monika Žitníková

V nejbližší době jsme pro vás připravili:

- 2.5. *Fyzické tresty ve výchově dětí - ano či ne? A jak jinak lze vychovávat? Povídání s psychologkou od 16 hod.*
- 7.5. *Výtvarné kouzlení: Ptáčci na pelíškovský strom od 15.30 hod.*
- 14.5. *Hliněné kouzlení: Keramická dílnička od 15.30 hod.*
- 16.5. *Housenka na kdouloni. Autorské čtení Lucie Jílkové pro děti od 16.30 hod.*
- 19.5. *Od 9 do 13 hod. Kurz první pomoci: akutní stavy u dětí. Na tento kurz je nutné se předem zapsat, počet míst je omezený!*
- 21.5. *Výtvarné kouzlení: Magnetky na ledničku aneb ovoce ze samotvrdnoucí hmoty. Od 15.30 hod.*
- 23.5. *Májové veselí na hřišti u Pelíšku od 16 hod.*
- 28.5. *Výtvarné kouzlení: Mořský koník jako ozdoba na tužku od 15.30 hod.*
- 4.6. *Hliněné kouzlení: Keramická dílnička od 15.30 hod.*
- 11.6. *Výtvarné kouzlení: Veselá medúza od 15.30 hod.*
- 18.6. *Výtvarné kouzlení: Housenka z barevného papíru. Od 15.30 hod.*
- 24.6. *Svatojánské putování za pokladem od 16 hod. Na tuto akci je nutné nahlásit účast předem.*
- 25.6. *Výtvarné kouzlení: Mořská hvězdička od 15.30 hod.*

76. mezinárodní mistrovská soutěž ve zpěvu harckých kanárů České a Slovenské republiky

Havířov 2. až 8. ledna 2012

Jak úctyhodnou a nepřetržitou tradicí má porovnávání sil kanárkářů Česko-Slovenska si uvědomíme při faktu, že když bylo v roce 1947 započato s výstavbou Havířova, jinak nejmladšího města v České republice, českoslovenští kanárkáři pořádali už 12. ročník své celostátní soutěže v řadě a tehdy vyhrál Josef Kubík s 341 bodem. Do roku 1955, kdy pak Havířovu byla udělena městská práva, ještě například dvakrát vyhrál Stanislav Pospíšil nebo Bohumil Kozar (jak vidíme, tradice v kanárkářském sportu má i silné rodinné kořeny). Na této velkolepé akci samozřejmě nemohli chybět ani chovatelé harckých kanárů z buštěhradské základní organizace.

Město Havířov bylo založeno na zelené louce, jako klasický model socialistického plánování, kdy se československé úřady snažily zajistit bydlení horníkům a hutníkům pro Ostravsko. Moc nechybělo a hostitelem naší soutěže by nebyl docela libozvučný Havířov, ale například Budosociokolektiv, Horníkov, Všemírov, Čestprávov, Nový Gottwaldov, Lidobudovatelov nebo Šešumlud (podle názvů původních vsí - Šenov, Šumbark, Dolní Bludovice) nebo Zápotockýgrad. To je jen malá ukázka z 2350 návrhů, které přišly od občanů v únoru 1955, kdy soutěž o název pro nové město probíhala. Většina návrhů budí úsměv, až bychom pochybovali, jestli byly míněny vážně, ale doba budovatelského nadšení byla jiná než dnešní individualistický kapitalismus. Nejvíce občanů se sice vyslovilo pro Bezručov, rada KNV ale vybrala název Šachtín. Naštěstí pro toto hezké město se ministerstvo vnitra definitivně rozhodlo pro název Havířov, který vstoupil v platnost 4. prosince 1955.

V tomto nejmladším městě je i jedna velmi mladá kanárkářská organizace, jež na sebe vzala na jednu stranu čestný úkol, ale na druhou stranu těžké břímě uspořádání 76. mezinárodní mistrovské soutěže ve zpěvu harckých kanárů České a Slovenské republiky, na které se zhodnotí celoroční úsilí nelehké kanárkářské práce za chovatelský rok 2011. Všichni chovatelé se na toto setkání těší, nejenom pro možnost soutěžit a srovnat síly s ostatními, ale hlavně pro příležitost k setkání s přáteli, pro možnost výměny chovatelského materiálu nebo jen sdílení zkušeností z chovů. Každý ze 42 letošních účastníků (z toho 11 ze Slovenska), ano právě tolik bylo přihlášených kolekcí, musel projít místním kolem s minimálním počtem bodů 330 z nejvíce možných 360, což není vždy úplně jednoduché.

Vlastní soutěž je týden náročná práce. V letošním roce, díky tomu, že jsem měl tu čest být nominován jako posuzovatel, jsem měl možnost poznat celou událost z té druhé strany, jako součást realizačního týmu. Jen jsem nemohl,

Posuzovatelé: zleva Karel Edelmann, Vladimír Kubík, Vladimír Svoboda a sedící Jan Holý foto: MUDr. KAREL EDELMANN, Ph.D.

Triumfující „Mistr České republiky“ Vladimír Svoboda a celkový vítěz, „Mezinárodní mistr“ a „Mistr Slovenské republiky“, Jozef Petráš s některými z cen. foto: MUDr. KAREL EDELMANN, Ph.D.

bohužel, poslat do soutěže svoji kolekci, protože to u nás posuzující nemůže (na rozdíl například od Německa, kde to jde). Vše začíná u příjmu kolekcí, kde je každé čtveřici kanárů ve standardních klíčkách a budnicích přiděleno číslo a následně jsou veškeré údaje zapečetěny do obálky, kterou má u sebe předseda organizačního výboru, letos Ing. Pavel Mareček. Jen tento jeden člověk by teoreticky mohl vědět, kterému chovateli patří ta která kolekce. Každá kolekce se tak stává až do skončení posuzování anonymním číslem. Následující den začalo vlastní posuzování, které letos provedla čtyřčlenná komise posuzovatelů: za českou stranu to byl zkušený Ing. Jan Holý a za slovenský svaz další letitý posuzovatel Bc. Vladimír Kubík. Svůj křest ohněm při posuzování prvního mistrovství prodělal Ing. Ladislav Svoboda a moje maličkost, autor článku MUDr. Karel Edelmann, Ph.D. Při posuzování vše začíná přípravou kolekcí, jejich nakrmením a následným

dopravením před posuzovatele ve standardních klíčkách v jednom stejném budniku. V místnosti s kanáry se teploměrem přísně hlídá teplota a světelné podmínky bylo možno letos nově regulovat pomocí velmi praktických stmívačů, které zapůjčil Jiří Vrňata. O přípravu kolekcí se perfektně staral Stanislav Tomiczek a k ruce mu byli jako nosiči Petr Lipina a Ladislav Svoboda, který se též staral o nezbytnou zábavu. Aby vše proběhlo dle regulí, anonymně a správně, na to dohlíželi Martin Kabát, DiS., garant za ČSCH a Jozef Petráš, garant za SZCH.

Posuzovatelé seděli v rozích místnosti a hodnotili kolekce každý samostatně. Následně se, jak jistě víte, nejnižší a nejvyšší ohodnocení škrto a ze zbylých dvou se spočítal průměrem konečný výsledek. Maratón posuzování, tedy 21 hodin poslechu a rozboru lepšího či horšího kanářího zpěvu, skončil ve čtvrtek odpoledne a večer proběhlo komisionální, a do poslední chvíle napínavé, odtajňování kolekcí od posledního místa k vítězům. Výsledky byly poté seřazeny a uspořádány do přehledného katalogu, o což se perfektně, jako již roky před tím, postaral RNDr. Pavel Pivoňka, předseda odborné komise (i když moderátorka slavnostního večera z ní usilovně dělala odborovou komisi).

Pojďme tedy nahlédnout do vytištěného katalogu, který každý soutěžící dostal a ostatní si jej mohli zakoupit u pokladníka a pro media i mluvčího celé akce Ing. Dušana Calábka.

Je zbytečné mluvit striktně o vítězi a poražených. Kvalita kolekcí minimálně v první desítku je natolik vyrovnaná, že bylo potřeba i trochu toho pověstného štěstíčka při soutěži, co se týká času posouzení, počasí, teploty atd, aby byl jeden první a další třeba pátý. Pokud se podíváme do přehledu výsledků, tak nejlépe se umístili:

1. Jozef Petráš (ZO Martin) 355,5 bodu „Mezinárodní mistr“ a „Mistr Slovenské republiky“
2. Ladislav Svoboda (ZO Petřvald u Karviné) „Mistr České republiky“ 355,0 bodů
3. Jaroslav Mareda (ZO Tábor) 355,0 bodů
4. Bohumil Fábera (ZO Buštěhrad) 354,5 bodu
5. Zdeněk Dobrovolný (ZO Havlíčkův Brod) 353,5 bodu
6. Marek Petráš (ZO Martin) 352,0 body
7. Milan Rázga - In Memoriam (ZO Martin) 351,0 bod
8. Jiří Vrňata (ZO Canaria Praha) 349,5 bodu
9. Rudolf Scholz (ZO Petřvald u Karviné) 349,0 bodů
10. Miroslav Jankovič (ZO Bratislava) 348,5 bodu

V soutěži jednotlivých organizací:

1. ZO Martin (Petráš J., Petráš M., Rážga M. - In Memoriam) 1058,5 bodu
2. ZO Petřvald u Karviné (Svoboda L., Scholz R., Ličman J.) 1046,0 bodů
3. ZO Tábor (Mareda J., Macháček J., Novák M.) 1028,5 bodu

Jestliže loňská první desítka vítězných kolekcí měla nejtěsnější rozdíl za posledních pět let, konkrétně tři body, pak rozptyl výsledků letošní soutěže byl naopak největší. Rozdíl mezi vítěznou kolekcí s 355,5 body a poslední, která ještě přinesla všechny túry, s 312 body, byl 43,5 bodu, zatímco například v roce 2009 byla vítězná kolekce ohodnocena 359 body a poslední ještě zpívající dostala 330 bodů. Kolekce byly letos velmi dobře připraveny a jen dva kanáři nezaspívali vůbec a pět nepřineslo některou túru.

Slovenští chovatelé se poslední roky postupně zlepšovali a své úsilí letos korunovali vítězstvím kolekce Jozefa Petráše. V první desítce se k němu ještě přidal na šestém místě Marek Petráš a na sedmém místě kolekce již zesnulého Milana Rážgy a celé martinické družstvo si tak domů odváží cenný pohár za vítězství mezi jednotlivými organizacemi. Loňský vítěz Ladislav Svoboda z Petřvaldu u Karviné svým druhým místem potvrdil velmi kvalitní chov a šťastnou ruku při výběru kolekce. Z této kolekce vzešly i nejlepší basové role a dutozvonky z celého mistrovství. Kanáři Ládi Svobody jsou mezi chovateli velmi žádaní, i když se však někdy stává, že „nema mamu, nema tatu“. Třetí v pořadí Jaroslav Mareda si, bohužel, cenu nemohl převzít a nám nezbyvá, než mu přát co nejrychlejší uzdravení a návrat k chovu. Na čtvrtém místě Bohouš Fábbera potvrdil své kvality a podtrhl loňské druhé místo. Navíc opět měl ve své kolekci, tak jako vloni v Martině, nejlepšího oceněného kanára soutěže. Tento kanár však na předvádění vyvolal živou diskuzi, zda jím přinesený tlukot je na poznámku kroužkem, nebo už na potrestání. Každopádně tuto túru přinášel jen občas, jak potvrdil chovatel, a při hodnocení to bylo pouze na kroužek, protože to bylo jen naznačené a občas. Páté místo Zdeňka Dobrovolného je příjemným překvapením z Havlíčkova Brodu a snad se tam časem najde důstojný pokračovatel přítele Františka Fraňka, který nám všem velmi chybí. Marek Petráš a kanáři Milana Rážgy na dalších místech podpořili vítěze a přispěli k vítězství ZO Martin v družstvech. Marek měl navíc nejlepší duté role ve své kolekci. Osmé místo bylo pro Jiřího Vřítu viditelným zklamáním, ale jeho špičkové kanáři jsou natolik zpěvně specifictí, jemní a v hloubkách kvalitní, že se je „musíme naučit poslouchat“, jak řekl chovatel. Je to spíše komorní kvarteto, které hraje mistrovské kusy Mozarta a Vivaldiho, ale před ním se nyní umístily symfonické orchestry s Beethovenem a Dvořákem, aniž

by posluchač řekl, že jedna hudba je lepší než druhá. Rozhodně Jirkovi kanáři jsou pro mě vždycky extratřída. Na devátém místě se umístil nestor a živá legenda česko-slovenského kanárkářství Rudolf Scholz, a potvrdil tak, že přes všechny narůstající obtíže a starosti dokáže odchovat a natrénovat mistrovské kanáry, kteří pak posílí chovy po celé republice i za hranicemi. Za tuto neúnavnou práci má Ruda náš obdiv. Konečně desátý Miroslav Jankovič se

Ocenění chovatelů na devátém až čtvrtém místě zleva (viz text). První stojící chovatel vpravo je Bohumil Fábbera z buštěhradské kanárkářské organizace. foto: MUDr. KAREL EDELMANN, Ph.D.

vyhoupnul z loňského 33. místa a zazářil v první desítce.

Určitě stojí za pozornost i některé další kolekce a známá jména, která skončila v hloubce pelotonu. Miroslav Novák skončil 20. i přes to, že jeho „stolák“ nepřinesl dutozvonky, což se občas stává při selekci zaměřené spíše na „vršky“, neboli duté a basové role. V případě této kolekce to musela být náhoda, protože Míra vyhrál cenu za nejlepší píšťaly, které jak známo dosti úzce navazují na dutozvonky. I přesto předstihnul několik kolekcí plně zpívajících a tyto dutozvonky jej určitě připravily o místo v první desítce, kam logicky již mnoho let patří. Totožná situace nastala u Břetislava Severy, který by jinak měl rozhodně na víc než na 23. místo. Jeho kolega z Brna Josef Kozar se letos, bohužel, soutěže s kolekcí nezúčastnil, protože omylem mistrovské kanáry asi „odvezl šalinou kdesi do výkupu“ nebo tak nějak to vyprávěl a doma mu zůstali jen odpadlíci. Ale i když nesoutěžil, plnil jinak Josef tradičně svoji roli baviče na výbournou.

Boj o co nejlepší umístění na tomto mezinárodním mistrovství ve zpěvu harkčých kanárů je jen jedna strana mince. Pro většinu kanárkářů je to hlavně výroční chovatelský svátek a příležitost k setkání s kamarády, kteří jsou stejně zapálení pro tuto krásnou zálibu, možnost výměny chovatelského materiálu atd. Ti skální se sjíždějí už od pátečního rána, kdy pak probíhá předvádění kolekcí z první dvacítky nebo třeba je možnost vystavit určitou kolekci a diskutovat o jejích kvalitách. Nejlepších deset kolekcí je pak i pro veřejnost předváděno v sobotu. Na předvádění nejlepších kolekcí se sjelo množství chovatelů nejenom od nás, ale vzhledem k zeměpisné blízkosti i z Polska, například posuzovatel naší loňské soutěže Ryszard Rychter a další. Páteční večer byl vyhrazen jakési předpremiéře

při neformálním večírku v kavárně ubytovny, kde jsme se výborně bavili v několika přátelských skupinách, popíjeli různé nápoje, poslouchali hudbu z Jukeboxu a vedli řeči.

Vyvrcholením letošního mistrovství byl pak sobotní slavnostní večer, který proběhl v prostorách hotelu Impuls na kraji Havířova, kde mělo celé mistrovství své zázemí a velmi dobré prostory pro činnost. Jen večírek už byl prostorově trochu stísněnější, vzhledem k velkému zájmu

a účasti hlavně severomoravských chovatelů. V čestném předsednictvu zasedl vedle představitelů naší odbornosti a svazu též Bc. Daniel Pawlas, náměstek primátora města Havířov, a nejen svou přítomností ale i zdavíci potvrdil podporu naší akce od města Havířov. Další z čestných hostů, Ing. Jiří Čumíček, předseda ÚOK chovatelů okrasného a exotického ptactva, zde vystoupil jako hostitel mistrovské soutěže příští rok a všechny chovatele srdečně pozval, jako předseda ZO CHOEP Frýdek 1, na 77. MMS do Frýdku-Místku.

Po úvodních proslovech následovalo slavnostní vyhlášení vítězů a předání pohárů za jednotlivá umístění. Kulturní vložka taneční dvojice v latinskoamerických tancích z proslulé místní

taneční školy TK Flodur Havířov byla dobrou inspirací pro přítomné tanečnický, neboť součástí večírku byla i živá hudební produkce. A pak už jen následovalo hodně srdečné zábavy a přátelských hovorů, hodně jídla a pití, tance, a zase pití a zpěvu, a tak to všechno pokračovalo skoro až do rána (ale já už jsem zmožený celotýdenním maratónem odešel spát a odpočinout si na nedělní ranní cestu domů). Organizátorům se podařilo zajistit rozsáhlou a významnou akci, a i když to byla jejich premiéra, dařilo se všechny, spíše drobné nedostatky, ihned řešit a můj celkový dojem z celé akce je výborný.

Ještě před tím, po skončení posuzování, jsem si jako odpočinkový den vyhradil pátek pro návštěvu vlastního města Havířov, jehož jádro bylo v roce 1992 vyhlášeno chráněnou památkovou zónou pro unikátní soubor staveb socialistického realismu, tzv. Sorela. Tyto stavby z padesátých let má každé větší město, ale takový ucelený soubor je k vidění snad jen v Havířově. Projektanti na zelené louce naplánovali město pro horníky a hutníky a pod vedením architekta Meduny vzniklo pohodlné město, bez průmyslu a plně zelené, které mělo zpříjemnit život socialistickým pracujícím. V 50. letech minulého století byla česká architektura pod tlakem socialistické ideologie a podle sovětského vzoru tvořila v duchu monumentalizujícího historismu. V půdorysu vycházela z renesančních teorií ideálních měst. V detailech byly inspirací prvky jihočeské renesance známé například z Telče. Dodnes je vidět, že se stavělo z tehdy nejlepších dostupných materiálů a z cihel a město má výhodnou blokovou zástavbu s klidnými uzavřenými dvory. Podobná mi kdysi přišla i část Litvínova zvaná Osada, kde jsem v dětství navštěvoval tetičku. Až po čase jsem si uvědomil tu spojitost mezi litvínovskou

válečnou zástavbou a poválečným socialistickým realismem. V obou případech totalitní režimy, ať už hitlerovský národní socialismus nebo reálný socialismus stalinistický, plánovaly šťastný kolektivní život pro ještě lepší výkonnost pracujících. Každopádně město Havířov je dnes příjemné místo pro bydlení a procházkou po něm jsem si výborně odpočinul, kvalitně poobědval a odreagoval se. Domy Sorely jsou stále zachovalé a kvalitní, na rozdíl od zástavby z okrajů Havířova, tak jak se kvalita pozdější panelové

zástavby postupně zhoršovala. S příkladem upadající kvality pozdější bytové výstavby jsme měli možnost se seznámit na ubytovně ve formě panelového domu z poloviny 80. let, kde jsme přespávali, protože v tom silném větru, který v těch dnech všude panoval, na všech místech profukovalo a chvílemi se zdálo, že dům asi spadne.

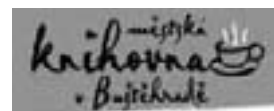
Po týdnu stráveném v Havířově se už teď začínám těšit na příští mistrovskou soutěž, která proběhne ve Frýdku-Místku v tamním Domě chovatelů, jenž leží v samém

historickém centru města vedle zámku. To bude zase příležitost seznámit se s jinou architekturou (možná i se slezskými nářečím, protože Frýdek-Místek leží na jejich rozhraní a na Ostravsku se mi líbí mimo jiného i tamní mluva). A to ani nemluvě o další generaci jistě skvělých harkých kanárů, kteří se tam opět jisto jistě sejdou.

„V Havířově bylo fajne.“ „Nashledanou za rok ve Frýdku-Místku!“

MUDr. KAREL EDELMANN, Ph.D.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA

Pasování prvňáčků na čtenáře

V pátek 17.2.2012 dopoledne se odehrála v Městské knihovně Buštěhrad slavnostní událost „Pasování prvňáčků na čtenáře“. To, že se děti naučily číst, je důvod k oslavě. Radost ze čtení je velkou hybnou silou, pozitivní motivací, která vede efektivněji k cíli. Základním cílem je obsah čteného, tedy čtení s porozuměním.

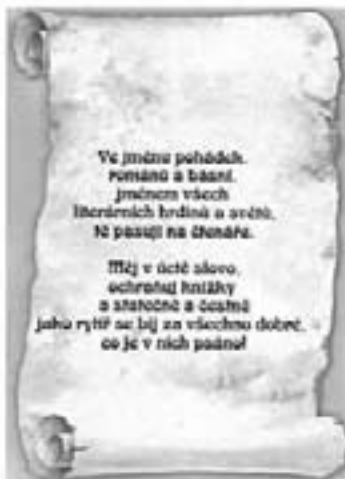
Čtení je hlavní činností každého člověka v jeho cestě za poznáním.

Paní knihovnice uvedla děti do světa knížek, příběhů a fantazie. Připomenula dětem, že knížka je pro děti krásnějším dárkem a čím více knížek děti přečtou, tím jejich říše písmenek, dobrodružství a fantazie bude barvitější a krásnější.

Odměnou dětem byla průkazka k návštěvě knihovny s registrací zdarma, medaile „Jsem čtenář“ a balíček s omalovánkami, pastelkami a čokoládkou.

Doufáme, že děti budou dobrými čtenáři a častými návštěvníky knihovny.

„V knize najdeš moudrost, poučení či zábavu, s knihou můžeš prožít i dobrodružnou výpravu, proto si knihy važ, čti a měj ji stále rád, potom bude kniha Tvůj věrný kamarád.“

Děkujeme za sponzorské dary rodině Rekllové a firmě RP Trade.
Mgr. Milena Maršnerová,, Mgr. Tereza Vítková – učitelky 1.tříd

Mgr. Drahomíra Čermáková - knihovnice

ČTENÍ BABIČKÁM A DĚDEČKŮM

Minulý měsíc byli prvňáčkově oficiálně pasování na čtenáře a nemohli se dočkat svého prvního veřejného čtení. Dne 16.3. žáci z 1.A a 1.B navštívili Dům s pečovatelskou službou v Buštěhradě, aby navštívili babičky a dědečky a potěšili je svým vystoupením. Senioři i personál děti přivítali s vřelým nadšením a děti se nemohly dočkat, až jim budou

Čtení babičkám a dědečkům

Dne 1. 3. 2012 se uskutečnila další úspěšná přednáška Davida Švejnohy „Uganda“.

Přednáška o Ugandě

Přednáška o Ugandě

moci předvést své čtení, recitování básniček a zpívání s kytarovým doprovodem p. uč. Sedelmayerové.

Celé vystoupení se opravdu velmi povedlo. Nejdříve si diváci poslechli vtipné příběhy z Malovaného čtení, poté každá třída předvedla své pásmo krásně nacvičených básniček i s pohybovými prvky a při závěrečných

písničkách děti rozezpívaly i samotné seniory. Potlesk nenechal nikoho na pochybách, že se vystoupení skutečně vydařilo. Dobrý pocit si tak odnášeli nejen lidé v tomto domově, ale také i děti, které si dokázaly, že čtení už pro ně není velkou neznámou a jsou plně odvahy a nadšení do dalšího veřejného čtení.

Mgr. Tereza Vítková

Mgr. Milena Maršnerová

Mgr. Drahomíra Čermáková (knihovnice)

Březen - měsíc čtenářů

Mnoho lidí si myslí, že knihovna slouží jen k půjčování knih, ale tak to zdaleka není. Knihovna by měla získávat a vychovávat nové čtenáře. Během měsíce března zavítali do knihovny děti z mateřské školky, žáci prvních, druhých, třetí a čtvrté třídy základní školy. Děti se dozvěděly, jak postupovat, aby se mohly stát čtenáři knihovny, už vědí, jak se chovat ke knihám, že každá knihovna má svůj knihovní řád, co je vypůjční doba i upomínka.

Školka, 3. a 4. třída v knihovně

Vítání jara v DPS

Dne 1. 3. se v DPS uskutečnilo ve spolupráci s knihovnou „Vítání jara po bulharsku“. V Bulharsku se 1. března slaví svátek „Baba Marta“, kdy si přátelé dávají tzv. „martenici“ - červenobílé ozdoby (červená barva vyjadřuje lásku a plodnost, bílá čistotu a štěstí), které se nosí do doby, kdy se spatří přilétat první čáp. Pak se martenici sundají a zavěsí na stromy. Při příchodu dostal každý návštěvník svou martenicu, kterou vyrobily obyvatelky DPS. Dále následovala ochutnávka klasických bulharských jídel - kjufteta, kebabčeta, banica, baklava a ljutenica, pila se bulharská vína i koňak Pliska. Za pomoc děkuji naší milé Bulharce žijící v Buštěhradě Nadě Načevové i děvčatům z DPS. Doufám, že si všichni pochutnali a strávili odpolední „kavárničku“ zase trochu jinak.

Mgr. D. Čermáková

Bulharské odpoledne v DPS

Bulharské odpoledne v DPS

JUNÁK BUŠTĚHRAD

Ve světě filmu

O víkendu 30. 3. - 1. 4. proběhla celostředisková výprava, která se konala v Libušíně. Sešli se zástupci ze všech oddílů buštěhradského Junáka – 45 dětí a 24 vedoucích - a společně se přenesli do světa filmu. Celý víkend, který jsme v Libušíně strávili, se odehrávaly hry na témata různých známých filmů či pohádek. Vedoucí připravili pro děti celkem jedenáct zajímavých her z prostředí filmu. Hrát se začalo hned v pátek po příjezdu a ubytování všech dětí a jejich rozdělení do skupin.

Prvním filmem, ve kterém jsme se ocitli, byla detektivka. Děti se setkaly se Sherlockem Holmesem a jeho věrným pomocníkem Watsonem. Sherlock přišel za dětmi s prosbou o pomoc, jelikož si sám nevěděl rady s případem, kterým se zrovna zabýval. Řešil nedávno provedenou loupež banky, kdy byly zaznamenány podobizny pachatelů, ale nebyla zjištěna jejich pravá totožnost. A proto přišel

Úvodní setkání a rozdělení do skupin

foto: Aneta Míšková

jeho jméno. Ačkoli se jednalo o úkol nelehký, všechny skupiny si s ním dokázaly poradit a vyřešit jej. Poté se

V sobotu dopoledne se stihly děti seznámit s pohádkou Sůl nad zlato. Aby si dokázaly představit, jaké to je „žít bez soli“ snažily se přijít na co nejvíce pokrmů, při jejichž přípravě není zapotřebí soli. Dále zvládly pomoci Harry Potterovi zachránit Bradavice tím, že mu připravily ten správný lektvar. Odpoledne se ocitly v kůži Nema, který se ztratil svému tatínkovi ve filmu Hledá se Nemo a zkusily si také, jaké to je řídit vůz v Rallye Paříž-Dakar. Po svačině děti nahlédly do filmu Indiana Jonese, který se snažil získat vzácný artefakt. Vyzkoušely si svůj odhad tím, že musely najít kámen vážící stejně jako zmiňovaný artefakt. Děti byly opravdu šikovné a se všemi úkoly si hravě poradily, ale to ještě nebylo vše, s čím se měly setkat.

V sobotu večer je čekal další nelehký úkol – noční etapa. Mladší děti se ocitly v příběhu Magické zrcadlo čarodějky Magiky, kdy musely před samotnou čarodějnici ukrýt předmět, po kterém tak moc pátrala a kterého se pomocí zrcadla snažila zmocnit. Zatímco starší děti se prostřednictvím filmu Akta X

Příprava lektvaru na záchranu Bradavic

foto: Aneta Míšková

za dětmi, aby mu ji pomohly odhalit. Úkolem dětí bylo najít správný kód pachatele podle jeho podobizny a v kartotéce pomocí něj vyhledat

děti přesunuly do svých pokojů, kde se přichystaly ke spánku, aby mohly nabrat síly na další hry, které je čekaly v sobotu.

ocitly ve městě Roswell, ve kterém byly spatřeny neznámé bytosti. Úkolem dětí bylo získat o nich co nejvíce informací, nejlépe jejich genetickou informaci. Takže zatímco mladší děti procházely stezku odvahy, starší se musely utkat se svými vedoucími a snažit se jich co nejvíce pochyvat.

V neděli, když už se pomalu blížil náš odjezd, navštívily děti ještě pohádku O řepě a pomohly vytáhnout babičce a dědečkovi velikánskou řepu. Také se ocitly ve filmu S tebou mě baví svět, kdy se k Albertově nelibosti snažily získat staré talíře po babičce. Čas utekl jako voda, všechny hry byly odehrány a přiblížil se čas odjezdu. Ale

Táhli, táhli a vytáhli

foto: Aneta Míšková

Táhli, táhli a vytáhli

foto: Aneta Míšková

ještě předtím, než jsme se rozjeli zpět do svých domovů, jsme se všichni sešli v jídelně a vyhlásili společně pořadí skupin. Pořadí bylo určeno podle bodů, které děti získávaly v průběhu celého víkendu podle toho, jak si dokázaly poradit se všemi úkoly a nástrahami. Rozdali jsme dětem ceny a pamětní listy a rozloučili jsme se, jelikož už opravdu přišel čas odjezdu.

Ačkoli nám počasí vždy nepřálo, výpravu jsme si všichni společně užili, a doufáme, že příště se setkáme také v tak dobré náladě a minimálně ve stejném počtu a zažijeme spolu další velká dobrodružství.

Za Junák Buštěhrad Aneta Míšková

VÍTE, ŽE ...

Buštěhradské rybníky

Dovolte mi připomenout krátce historii buštěhradských rybníků. Nejprve, hlavně pro novousedlíky, upřesnění. Buštěhrad má dva rybníky, z nichž ten větší rozlohou se nazývá Nový rybník neboli dolní rybník. Menší rozlohou se nazývá Starý rybník neboli horní rybník.

O buštěhradských rybnících je poprvé zmínka z roku 1548. Nový rybník je tedy nyní nově v majetku Buštěhradu. V novodobé historii byl rybník v majetku státu. 1. 4. 1977 MNV Buštěhrad převedl pozemek č. 160 o výměře 12 354 m² ONV Kladno. Následně Okresní národní výbor Kladno předal rybník a pozemek hospodářskou smlouvou /Fin 0/77/

Na/48/ do užívání Českému rybářskému svazu Kladno. Po roce 1989 vykonával právo hospodaření Okresní úřad Kladno (OÚK). Ten se souhlasem ministerstva financí prodává v říjnu 2002 rybník Českému rybářskému svazu Místní organizaci Kladno. Od roku 2011, koupí za 1 000 000 Kč, je majitelem Buštěhrad.

(zapsal Jiří Janouškovec)

... na buštěhradské škole působil i český spisovatel, učitel a badatel Josef Braun (Rais)? Tento kutnohorský rodák absolvoval pět tříd na reálce a po maturitě nastoupil do učitelského stavu na vídeňské škole Spolku Komenského. Bohužel jediným zájmem jeho přestupu na buštěhradskou školu, kde působil na místě podučitele, bylo vyhnout se vojenské službě. Ale prý na svém postu pracoval obětavě a s láskou. Psal historické povídky a články, redigoval a životopisem doplnil sebrané spisy Václava Beneše Třebízkého, jehož jméno nese gymnázium ve Slaném. Josef Braun zemřel mlád, sedmadvacet let.

... byl spisovatel Bohumil Hrabal doktorem práv? Právnickou fakultu Univerzity Karlovy úspěšně dokončil v roce 1946, ale rozhodl se „okusit obyčejný život“. Nejprve byl pojišťovákem a později obchodním cestujícím - prodával hračky, rovnače nosů, kartáče, galanterii a drogistické zboží. Po násilném znárodnění firmy v roce 1948 byl donucen přihlásit se na brigádu do kladenských hutí a nějaký čas přebýval v ubikacích na Dříně. Těžká práce u martinických pecí a mezi obrovskými hromadami šrotu mu však učarovala, takže začal psát i tímto prostředím ovlivněnou prózu. Pamětníci se ovšem shodují, že film Jiřího Menzela „Skřivánci na niti“, natočený

podle Hrabalových povídek, tehdejší tvrdou realitu v kladenských železárnách až příliš romantizuje.

... v letech 1948 - 50 existovaly tábory nucených prací v nedalekých obcích Dříně a Dubí? V zařízení TNP Kladno - Dříně bylo internováno 400 lidí a dalších 350 v TNP Kladno - Dubí. Tyto tábory byly zřízeny podle zákona 247/1948 Sb. a sloužily hlavně jako zdroj levné pracovní síly pro těžký průmysl. Komunistická StB však samozřejmě počítala i s tím, že se po „odsunu“ nepohodlných lidí z jejich bydlišť zmocní spousty volných bytů a domů. O tehdejší situaci v TNP snad nejlépe vypovídají výseky z hlášení dozorců, např. „... chovanci chodí na zábavu a zpívají písně proti lidově demokratickému zřízení...“ nebo „... někteří soudruzi, kteří prošli za okupace německé koncentrační tábory, tvrdí, že takových špatných táborů v Německu nebylo...“, což zřejmě z dnešního pohledu vypadá poněkud tragikomicky, ale jde přitom mráz po zádech.

... v noci 2. prosince 1928 v Buštěhradě řádili kasaři? Neznámí pachatelé se nejprve vloupali do kanceláří vrchní hospodářské zprávy, ale byli vyrušeni a uprchli. Aby neodešli bez peněz, vypáchili pak ohnivzdornou pokladnu buštěhradského pivovaru a odnesli si obnos 5411 korun

a deset haléřů. Buštěhradská četnická stanice tehdy hledala dva asi třicetileté muže mluvící německy (?). Jeden byl větší a slabší postavy, ve světlých šatech a v zimníku, světle rusých vlasů, s podlouhlým obličejem, zatímco druhý, menší, byl tmavší pleti a černovlasý, v dlouhém černém zimníku a šedém klobouku. Stejně jako dnes, ani tehdy nebyli pátrači po pachatelích trestné činnosti v Buštěhradě příliš úspěšní, takže pachatelé zůstali neznámí.

...po mobilizaci v roce 1938 v Buštěhradě sídlilo velitelství 18. záložní divize a telegrafního praporu československé armády? Velitelství okrsku Praha vysunulo tyto jednotky před linii Vnější obrany Prahy /VOP/ v úsecích Kladno - Knovíz - Olovnice - Kněžves pro zabezpečení tzv. Pražské čáry. Výstavba této soustavy betonových bunkerů začala v roce 1936 a do okupace jich bylo vybudováno zhruba 9000, ovšem většina objektů byla zničena Němci a další ještě po válce. Pro zájemce o tuto tematiku lze jen doporučit návštěvu Vojenského skanzenu ve Smečně, kde je možné si jeden z nezničených objektů také prohlédnout.

JB

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Poděkování

Děkuji Všem přátelům a známým, kteří se přišli rozloučit s mým manželem Václavem Viltem na jeho poslední cestě.

manželka Růžena, dcery Věra a Jaroslava s rodinami

Děkuji všem, kteří mi přišli blahopřát k mému životnímu jubileu - rodině, přátelům, sousedům, zástupkyním Červeného kříže, Jednoty, MěÚ. Můj zvláštní dík patří manželům Tesárkovým, kteří mi pomohli s organizací přátelského posezení. Ze všech setkání i z dárek jsem měla obrovskou radost. Všem přeji na oplátku všechno dobré. **Marta Burgrová**

Naši jubilanti

Březen – duben 2012

80 let

Karel Urbář *Pražská ul.*
Karel Procházka *Bezručova ul.*
Marta Burgrová *ul. 5. května*

Vítání občánků

V úterý 6. března 2012 jsme uvítali do života další nově narozené občánky. Dětem přejeme, aby prožily hezké, klidné a pohodové dětství uprostřed láskyplného rodinného kruhu a rodičům, aby největší odměnou pro ně byla láska a úcta jejich děťátka.

Na fotografii zleva: Nicholas Hájek, Nelly Valášková, Jiří Zeman, Nela Kluiberová, Štěpán Zavadil

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

Omluva

Vážení pozorní čtenáři BZ, v pátém čísle Buštěhradského zpravodaje z roku 2010 v článku „Středočeský Žofín“ jsem napsal, že: „V roce 1990 v zámku problematicky hospodařila Státní vědecká knihovna, která se rozhodla ...“, což je nepřesný údaj. Ředitelka Středočeské vědecké knihovny v Kladně PhDr. Jiřina Kádnerová zaslala do redakce výhradu, že nechce, aby SVK byla spojována s hospodařením v buštěhradském zámku v osmdesátých letech m. s., neboť zde tato

instituce nikdy nepůsobila. V tomto období spravovala ve skutečnosti část zámku tehdejší Státní knihovna ČSR (dnes Národní knihovna České republiky). Informaci jsem dostatečně neproověřil a za své pochybení se všem čtenářům i Středočeské vědecké knihovně omlouvám.

Nepřesný údaj „Státní vědecká knihovna“ jsem ovšem získal z internetových stránek města v oddílu o historii buštěhradského zámku (zprovozněny 2004), ale vyskytuje se

například i v almanachu k pětistému výročí povýšení Buštěhradu na město (vydal Obecní úřad Buštěhrad 1997). Aby tedy nebylo jediným místem, kde lze najít přesné označení, pouze 19. zastavení „Zámek s parkem“ na Stezce historií Buštěhradu (realizovalo a doprovodnou brožuru vydalo občanské sdružení Buštěhrad sobě 2002), doporučuji opravit problematický údaj alespoň na oficiálních webstránkách Buštěhradu.

Jiří Blesk

JARO NA HŘIŠTI

Ač se to zdá neuvěřitelné, uplyne v letošním roce již 6 let od vybudování dětských hřišť v Buštěhradě. Před šesti lety jsme si v našem „dámském Týmu hřiště“ říkaly, že jsme rády, že se nám (za pomoci i mnoha ostatních) podařilo dílo dokončit přesně v roce, který se stal u nás odpovědí na otázku z písničky Katapult: „Až se bude psát rok 2006..... a co děti? Mají si kde hrát?“ A my jsme mohly přitakat. A s námi

všechny buštěhradské děti - na jaře 2006 ty menší – do šesti let, na podzim potom i ty větší – při předání hřiště pro děti od 6 do 15 let.

To, že se nám o rok později podařilo vybavit stejně kvalitními prvky i hrací plochu u mateřské školky, to už byl bonus navíc.

Práce a starostí to bylo tehdy mnoho, ale radostné a hlavně úspěšné. Po předání hřišť do provozu jsme si

naordinovaly nějaký odpočinkový čas a začaly se opět intenzivněji věnovat našim rodinám. Naše další vize a plány byly rozpracovány ještě i pro další projekty, bohužel nás, každou jednotlivě, pracovní povinnosti pozastavily.

Já jsem se v loňském roce vrátila k projektu dobudování fotbalového areálu, ale současné vedení města ani fotbalový klub nemá k dispozici kapacity spolupracovníků, kteří by mohli být

nápomocni. Rozhodla jsem se proto vypracovat pouze částečný projekt na doplnění a zvelebení prostoru okolo fotbalového hřiště, aby zde byly k dispozici prvky pro větší děti i pro dospělé, případně i starší občany.

Projekt je vypracován na nákup konkrétního zboží a přidružené stavební či mechanizační práce, v ostatních úpravách okolí areálu je počítáno se spoluprací místních občanů, spolků a organizací ve městě. Jedná se o pozemek i majetek města, a proto bylo vše předloženo zastupitelstvu, které projekt na veřejném zasedání v červnu loňského roku schválilo. V loňském roce jsem zároveň obdržela zplnomocnění starostky města k jednání ohledně sponzorských příspěvků k tomuto účelu.

Na hřiště bude umístěn basketbalový/streetbalový koš (i s konstrukcí) na okraj asfaltové plochy /kategorie mládež/ a bude obnoveno zařízení s ruskými kuželkami, které zde (historicky viděno) bývalo vlevo vedle kabin /kategorie senioři/.

Součástí projektu je i oprava tenisové tréninkové zdi na hřišti (oprava povrchu a protisprejová omítka) /kategorie mládež i dospělí/. Projekt jsem sepsala ve vlastní režii a vzhledem k tomu, že jsem absolvovala seminář „Bezpečnost na evropských dětských hřištích“ (TUV

CZ), věnovala jsem detailní pozornost i výběru prvků.

Pro zabezpečení finanční stránky projektu jsem se rozhodla v průběhu předchozích měsíců oslovit místní firmy a podnikatele. Celé záležitosti se věnuji pouze ve svém volném čase, kterého mám bohužel málo, asi jako většina z nás. Přesto se mně povedlo z částky 70.000 Kč, kterou potřebujeme zabezpečit, smluvně zajistit již 27.000,- Kč. Tyto finanční prostředky jsou již převedeny na účet města. Několik dalších firem přislíbilo další dary nebo materiální pomoc (grafický návrh, sponzorskou tabuli apod.) a já tak pevně věřím, že se nám podaří projekt do konce jara uskutečnit.

Sponzoři, kteří již k dnešnímu dni na tento projekt přispěli, a kterým patří naše první poděkování, jsou doposud firmy:

- **Backaldrin s.r.o., Kladno**
- **FASS, s.r.o - provozovna Buštěhrad**
- **Sport centrum STATEK s.r.o. - provozovna Buštěhrad**
- **Andrea Povolná, Zámecká vinotéka Buštěhrad**

Všem ostatním, se kterými vedu v současné době jednání, a jsme krátce před podpisem smlouvy, děkuji rovněž

a pevně věřím, že nám svými příspěvky pomohou celý projekt dokončit.

Pokud byste Vy osobně měli zájem přispět nebo znali firmu, která by se o podobné projekty zajímala, ráda Vám budu k dispozici. Zanechte prosím Váš kontakt na Městském úřadě Buštěhrad u paní Hanky Soukupové (email: soukupova@mestobustehrad.cz, tel. 312 278 034) a já se S Vámi následně obratem domluvím jak na předložení projektu, tak i případném sepsání smlouvy.

Za Vaši pomoc předem děkuji nejen jménem svým a města, ale především všech spokojených uživatelů našich dětských a sportovních zařízení v Buštěhradě!

Jitka Mahovská

PS. Pokud byste se chtěli přesvědčit, jak se staví hřiště a jak prezentujeme sponzorskou pomoc na webových stránkách města, nebo si chtěli jen nostalgicky zavzpomínat, jak to všechno bylo u akcí minulých, tak máte možnost na následujících webových stránkách:

<http://www.mestobustehrad.cz/spolky/pelisek/hriste/pribeh-hriste.php>

<http://www.mestobustehrad.cz/practicke/detska-hriste/hriste-bustehradek.php>

<http://www.zsbustehrad.cz/ms/hriste/>

Co se nám ztratilo z obzoru

Bydlíme v Žižkově ulici a k vodárně (už tam není) a k potůčku je kousek, co by kamenem dohodil. Za velkých mrazů do ulice přicházely srnky za nějakou potravou, ale byli velice plaché a brzy zmizely. Také veverka zabloudily do ulice, skákaly po stro-mech k radosti dětí. To s přibývajícím provozem zmizelo. Buštěhrad má výhodu, že je na skále a má velký rozhled na středohoří, Říp, Dřetovický kostelíček, Budeč a za příznivého počasí i na kavárnu na Mělníce. Z naší zahrádky jsme obdivovali celý obzor. Při jízdě vlakem z Kladna do Kralup

(Buštěhradská dráha – simerink) je vidět v určitém místě Buštěhradský zámek vyčnívat nad městem. Od roku 1953 je vše jiné, postavila se halda a krásný výhled zaclonila. Dnes se díváme na železně hutě, blýskavé údolí, nefunkční panelárnu a nepořádek kolem. Někdo si tady vymyslel postavit bioplynovou stanici. A prach z haldy, který lidi trápil, a mají z toho potíže ještě dnes, bychom měli měnit za zápachy?

Naši předchůdci byli lidé pracovití a měli zájem o čistotu města i o kulturu, aby se dobře i vesele žilo. Věřím

tomu, že lidé, co se k nám přistěhovali, budou mít podobné zájmy a budou se snažit o dobré sousedské vztahy i čisté prostředí.

Napsala: Eliška Procházková

(Dodatek reakce: s paní Procházkovou, které je nyní již téměř 86 let bychom rádi s jejím souhlasem zveřejnili v některém dalším čísle její vzpomínky, které jsme si vyslechly při společném rozhovoru o starém Buštěhradě)

Dolní rybník

V souvislosti s přechodem vlastnictví velkého dolního rybníka do majetku obce jsem si vzpomněl na popis, jak to zde vypadalo za našich pamětníků, jak to hezky popsala v Buštěhradském zpravodaji (BZ) paní Libuše Jonáková, když společně se svými vrstevnicemi vzpomínaly na svá mladá léta. Svou vzpomínku zaznamenala v BZ č. 1 – 2 roku 2000.

Zaujalo mě, jak byl rybník využíván dětmi. Bylo běžné, že se v rybníce děti koupaly a jezdily na neckách. Zajímalo by mě, zda se v současné době může

člověk bez obav v rybníce vykoupat. Jak je na tom s čistotou vody? Máme již v obci kanalizaci, a tak by po vyčištění koryta Buštěhradského potoka od mechanických nečistot, nemělo docházet k jeho kontaminaci. Přesto se nemohu zbavit pocitu, že bych s největší pravděpodobností do vod dolního ani horního rybníka nevlezl.

Paní Jonáková se zmiňuje o tzv. rusání. Blíže jej nepopisuje, jen uvádí, že šlo o trochu nebezpečnou zkoušku pevnosti mladého ledu. Z popisu jednoho

starousedlíka, který tuto hru zažil, však v hrubých rysech vím, že šlo o vkročení řady mladých odvážných dětí na led, které se vzájemně držely a běžely přes celý rybník. Za nimi to křupalo (možná rusalo?) a kdo se opozdil nebo vypadl z řady, riskoval, že zahučí do vody.

Ano za dob dětství paní Libuše Jonákové, Věnky Cachové, Květy Opltové, Elišky Mildorfové a Vlasty Holečkové si děti užívaly rybníka v létě i v zimě. A voda byla čistá...

(zapsal Jiří Janoušovec)

Zpráva o prvních náplavách

Že byl Buštěhrad, v důsledku třicetileté války a po morové ráně kolem roku 1680, takřka opuštěn, aby byl následně osídlen přistěhovalci z oblasti severočeských Zákup, to asi leckdo z čtenářů ví. Lze zjednodušeně říci, že bylo v té době, řekněme doposud ryzí buštěhradské teritorium, obsazeno první vlnou takzvaných „náplav“. Mnozí si jistě vzpomnou, že ve třetím čísle Buštěhradského zpravodaje z roku 2004 jsme k tomuto tématu mohli sledovat zajímavou vědeckou diskuzi mezi Ing. Ječným a Dr. Cíglarem. Odborníci se sice dotkli jistých typických znaků, podle mne však poněkud letmo.

Podařilo se mi k této oblíbené problematice zjistit zajímavé doplňující informace. Věřím, že zpráva o charakteristice obyvatelstva zmíněné „zákupské tsunami“ významně rozšíří naše znalosti o historii města, pozdvihne sebevědomí starousedlíků, a že pobaví nejen je, nýbrž i nové přistěhovalce do Buštěhradu. V následující citaci části obšírného hlášení panského lékaře Františka Rosenblüha z roku 1840 je sice popisována typologie venkovana zvoleněveského panství, ale tato oblast měla velice podobný demografický vývoj, a navíc byla v téže době stejně tak osídlena v podstatě stejným obyvatelstvem od Zákup, jako Buštěhrad.

„Zdejší venkovan bývá více než střední postavy, lankvinicko-flegmatické letory, s duševním vzděláním nepřilíši pozadu. Vzdukuje každé povětrnosti, již bez reptání snáší, jí hodně, spí hodně, pracuje však také mnoho. Hudbu, tanec a hru, dobrý nápoj rád využívá. Je nedůvěřivý a plachý ke každému, kdo není jeho řečí a náboženství. Cizince přechová bez odporu, vidí však rád jejich odchod. Mnohý je ještě velmi pověřivý a lpí na mnohých věcech a obyčejích svých předků. Pracuje rád o všedních dnech, navštěvuje o nedělích a svátcích dopoledne kostel, ale odpoledne pak často až do půlnoci při džbánku, tanci a hře vydrží.“

Ženské pohlaví je štíhlého vzrůstu, světlé barvy, červených tváří, obyčejného světlého vlasu, s vysoce klenutými prsy, širokých kyčlí, živé, přívětivé a laskavé.

Zmrzačené a přerostlé je viděti zřídka. Manželství se uzavírají, zvláště vzhledem na ženské pohlaví, časně a mnohé šestnáctileté, zpravidla již vyspělé děvče, se vdává obzvláště při dobré příležitosti do statku nebo za jiného bohatého ženicha. Bez ohledu na náklonnost, odpor, lásku, stejný nebo nestejný věk, dokonce velmi často beze vší známosti, se uzavře sňatek, jakmile byla dohoda o výbavě a protiobvěnění projednána - nezřídka již ve třech čtyřech týdnech.

Vdovy a vdovci žení se obyčejně zase brzy po smrti manžela nebo manželky, často ještě v pokročilém věku za osobu většinou mnohem mladší, než jsou sami. Manželství jsou klidná a snášenlivá, rozvody neobvyklé, a když se přihodí, je většinou příčinnou rozcházecí a nehospodárnost.“

Pozornému čtenáři jistě neunikly zřetelné prvky, které nepochybně formovaly genom Buštěhradanů. Mám na mysli zejména pasáže o duševním vzdělání, o využití volných nedělních odpolední, o úrovni klenutí některých částí těla nebo o snášenlivosti mezi manželi. Naproti tomu se lze jen pousmát při zmínkách o archaických obvyklostech, kupříkladu o vztahu k cizincům nebo o důvodech rozvodů manželství. Ale, zamysleme se na chvíli a řekněme si popravdě: Jsme to my.

Jiří Blesk

pozn. 1: Jako zdroj informací autorovi článku posloužila krásná monografie Slatina u Kralup nad Vltavou od Jiřího Kopeckého vydaná roku 2004.

pozn. 2: Autor článku pochází z Prahy - Smíchova.

ŠACHOVÝ ODDÍL SOKOL BUŠTĚHRAD

Mistrovství České republiky mládeže – skvělá Martina

Vrcholná akce mládežnického šachu se konala v týdnu 10.-17.3.2012 v Koutech nad Desnou. Na své první mistrovství republiky se statečně vydala trojice našich nadějných dívek. Eva Vrbová, Míša Nová a Martina Tajovská měly v plánu dobře si zahrát, sbírat zkušenosti, získat nějaký bodík a neskončit poslední. Podle startovních listin (jsou sestaveny podle ELO bodů – šachového žebříčku) by totiž nasazeny u samého dna. Eva v kategorii dívek do 12 let jako 20. (21 účastnice), v kategorii do 14 let Martina jako 17. a Míša jako 18. z 19 účastnic.

Průběh týdenního soutěžení (9 partií) a závěrečné výsledky předčil očekávání. Eva získala 4 body a obsadila 17. místo, Míša uhrála 3,5 bodu a skončila 16. Mezi absolutní republikovou špičku pronikla Martina, která se v průběhu turnaje pohybovala ve vedoucí skupině, v posledním kole si zahrála na první šachovnici proti nové mistryni republiky a ziskem 4,5 bodu obsadila konečné 9. místo. Hned při své premiéře se zapsala do historie našeho oddílu – je to druhé nejlepší umístění na Mistrovství ČR!

Krajský přebor mládeže v rapid šachu: Titul a 4 postupy na Mistrovství ČR.

Na Krajský přebor mládeže v rapid šachu (zrychlená forma šachů) jsme 31. března do Českého Brodu vytvořili „Velkou vlakovou výpravu“, v níž bylo 15 hráček a hráčů od 7 do 14 let a 2 trenéři. Hrály se tradičně tři turnaje (na 7 partií) podle věkových kategorií (do 14, 12 a 10 let), kterých se zúčastnilo

celkem 96 hráčů z 22 oddílů celého Středočeského kraje.

V nejmladší kategorii (44 účastníků) zazářil nováček Matěj Mezera, který získal 5,5 bodu, obsadil mezi chlapci 2. místo a vybojoval si postup na zářijové Mistrovství České republiky!

Do Klatov se v září vydá i další nováček, Fanča Mošovská, která v kategorii dívek do 12 let získala bronzovou medaili.

Na startu nejstarší kategorie (30 účastníků) se sešla kompletní krajská špička ročníků 19998 a 99. Příslušnost k ní potvrdili ziskem 4 bodů Mirek Šefčík (mezi chlapci 8. místo) i Ondra Škubal (9. místo), ale na postup (pouze první tři) to nestačilo. Radovaly se naše dívky, kterým se poprvé podařilo kluky překonat. Martina Tajovská se ziskem 5 bodů stala Krajskou přebornicí a Míša Nová získala stříbrnou medaili (a také postup) za 4,5 bodu. V celkovém pořadí (všechny turnaje hrály dívky společně s chlapci) obsadily vynikající 5. a 7. místo!

Ziskem 4 medailí (z 18 udělených) se Sokol Buštěhrad stal společně s Říčany nejúspěšnějším oddílem tohoto Krajského přeboru!

Soutěže družstev (dospělých) dohrány – cíle splněny a překročeny

Po loňském postupu Áčka do Krajské soutěže (obdoba fotbalové 1. A třídy) a Běčka do Regionálního přeboru bylo naším cílem udržení se v těchto soutěžích. Oběma družstvům se to povedlo a navíc překvapilo Céčko, které ze 2. místa Regionální soutěže vybojovalo další postup.

Krajská soutěž (skupina A)		
Poř.	Družstvo	Body
1.	ŠM Dobruška A	31
2.	TJ AŠ Mladá Boleslav	28
3.	TJ Neratovice B	21
4.	Caissa Úholičky B	18
5.	ŠK Kladno B	17
6.	Sokol na Mělníce	16
7.	Český Lev Kolečovice	15
8.	Sokol Hostivice	14
9.	Sokol Buštěhrad A	13
10.	ŠM Dobruška B	12
11.	AERO Odolena Voda	7
12.	ŠK Kralupy n.Vlt. B	0

Regionální přebor (skupina B)		
Poř.	Družstvo	Body
1.	ŠK Zdice	33
2.	ŠK Merkur Kladno	22
3.	TJ Lokomotiva Beroun	19
4.	ŠK Řevnice	18
5.	ŠK Kladno C	17
6.	SK DDM Slaný	15
7.	Sokol Buštěhrad B	14
8.	ŠOTP NOVA Kladno	13
9.	Slovan Velvary	12
10.	ŠK Příbram - Baník	10
11.	Caissa Úholičky C	7
12.	ŠK Rakovník B	5

Regionální přebor (skupina B)		
Poř.	Družstvo	Body
1.	ŠK Zlonice A	27
2.	Sokol Buštěhrad C	27
3.	ŠK Merkur Kladno B	23
4.	ŠOTP NOVA Kladno B	23
5.	ŠO Stochov	21
6.	ŠK Rakovník D	16
7.	Caissa Úholičky D	13
8.	TJ Sokol Lány	12
9.	Sokol Buštěhrad E	10
10.	Český L. Kolečovice B	9
11.	Sokol Buštěhrad D	7
12.	ŠK Zlonice B	6

Podrobnosti ke všem uvedeným soutěžím, aktuální výsledky, tabulky, kalendář dalších akcí a jiné informace jsou na našich stránkách www.sachybus.net.

Pavel Buk, 2.4.2012

BUŠTĚHRADSKÝ CHODEC

Na výlet do pangejtu

Mám rád svůj slovník cizích slov. Pokaždé, když jej otevřu, jako bych si vyrazil na dobrodružnou výpravu. Na startu bývá vždy nějaký ten výraz, jenž si chci objasnit, skoro nikdy však nezůstanu pouze u něho. Shodné shluky počátečních písmen hledaného slova mne často vedou po stránce plné hesel jako lačného poutníka turistické značky. Trasa mého imaginárního pochodu je vždy velmi pestrá a plná zajímavých zastavení. Někdy si pro zábavu dohromady skládám nejrůznější termíny nebo jejich významy, čímž vznikají více či méně zdařilé a překvapivými vztahy nabitě kombinace.

Jako třeba onehdy, když jsem hledal detaily **paneuropeismu** - populární myšlenky na unii evropských států, jenž měla být východiskem z meziválečné krize. Na této „vyhlídce“ jsem například zjistil, že se už tehdy preferovalo sblížení kultur jednotlivých zemí oproti problematické představě celní unie. Nadějně se rozvíjející vize „vyléčil“ nástup **pangermanizmu** a světová válka. Přenesu-li se do dneška, má ohvězdičkováný evropský parlament také s penězi spoustu starostí, takže začal považovat lpění na tradicích jednotlivých regionů za **panacea vitae** - alchymistický všelék a životabudič. Řežou se kvedlačky, korýtko, lýtka dívek i kozí krky, řežou se ozdoby na truhlice s národními zvyky, ve snaze zahnat myšlenku na možnost uříznout si ostudu. Jestlipak se pomyslelo, že taková nacionální truhla může být **Pandořinou** skříňkou? Vypuštěny na světlo, mohou totiž, uvnitř skrývané pocity a křivdy, způsobit až **pankration**, což byl obzvláště surový starořecký zápas kombinovaný s boxem. Nechci však působit **paniku**. Jen mám dojem, že celá integrace evropského **panoramatu** je natolik **pančována** realitou, že někdo je **pandán** - vyvážený a doplňující protějšek, ale jiný je prostě tak trochu pod **pantoflem**. Až jedovaté jsou pak určité pocity věčně odstrkovaného **pancharta**. Snad si lídři bruselského **panoptika** včas uvědomí, že by z něho mohl vyrůst třeba nepříjemně agresivní **pankáč**. Ale co, nezdvíhejme **pantalóny** (dlouhé pánské kalhoty populární za Francouzské revoluce), když brod je ještě daleko. Já se prostě jen nenápadně navléknu do **pancíře** a pohodlně se usadím do **pangejtu**, tedy do krytého stanoviště střelce v náspu důmyslného systému pevnostních hradeb. (Tomu se také říká **banket**, což je celkem přijatelná představa, ne?) Hlavně přestanu mlít **pantem** a budu trpělivý. Mohu si přece krátit čas třeba Hegelovým **panlogismem**, což je zábavná filozofická nauka o logické podstatě veškerenstva s báječnými pasážemi o identitě myšlení a bytí. A je to pořád lepší než **pancrfaust**. Jen aby z toho mého postoje nakonec nebyla nějaká **panzootie**.

Doufám, že laskavého čtenáře význam posledního slova předchozí věty pobaví a hledání ve slovníku mu bude inspirací pro podobný výlet.

Jiří Blesk

RYBÁŘSKÝ DĚTSKÝ DEN

**V sobotu 26. 5. 2012 v 8.00 hodin
se budou konat každoroční rybářské závody
pro děti od 6ti do 15ti let.**

**Sraz všech závodníků je v 7.30 u Horního rybníka.
Ti, kteří nevlastní rybářské vybavení, si je budou moci
v omezené míře zapůjčit. Dále bude k dispozici i odborná pomoc
či rada od členů místního spolku rybářů,
kteří jsou zároveň i pořadateli celé akce.
Na nejúspěšnější lovce čekají velmi pěkné ceny.**

Tak hodně štěstí a Petrův zdar!

městská
knihovna
v Buštěhradě

Vás zve na besedu s autorem knihy
Jaroslavem Forštem

La Grace pluje

**Kniha vypráví příběh české historické plachetnice,
která byla partou kamarádů postavena v Egyptě a
vydala se brázdit světová moře.**

**Na besedě, která bude spojena s autogramiádou,
si posluchači budou moci koupit knihu za
zvýhodněnou cenu.**

**Ve čtvrtek - 7. 6. 2012 od 19 hodin
v restauraci U Bečvářů**

Vydává Městský úřad Buštěhrad. Povoleno výměrem čj. 33/76 OÚ Kladno. Vychází 6 x ročně. náklad 1050 ks.

Redakční rada: Ing. Jitka Müllerová (výkonný redaktor), Ing. Arch. Daniela Javorčeková, Jiří Blesk,
Mgr. Drahomíra Čermáková, Ing. Jiří Janouškovec, Mgr. Ivona Kasalická, Jaroslav Pergl, Petr Sejkora
Grafické zpracování: Petr Podrazský, e-mail: podrazsky@gmail.com
Fotografická spolupráce: Martin Aushaus
Distribuce: P. Fürst
Kontakt: MěÚ Buštěhrad, Hřebečská 660, 27343 Buštěhrad, e-mail: bzpravodaj@seznam.cz
Tisk: Tiskárna Kočka Slaný, tel.: 312 522 278

**Toto číslo vyšlo 9. května 2012. Vydavatel neodpovídá za stylizaci příspěvků a za tiskové chyby.
Za obsah článků plně odpovídají jejich autoři a jejich názory nemusí vyjadřovat postoj vydavatele.
Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Uzávěrka dalšího čísla bude 31. května 2012.**

na titulní straně: Buštěhradský rybník, foto: Tomáš Mahovský